

BAROSS SZÖVETSÉG

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

A „BAROSS SZÖVETSÉG” KERESKEDŐ-, IPAROS- ÉS ROKONSZAKMAK ORSZAGOS EGYESÜLETÉNEK HIVATALOS LAPJA

Elfőltetési ára évi 24 pengő.

Tagoknak évi 12 pengő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
IV., Bástya-utca 5. sz. I. emelet
Telefon: 88-5-88.

Ujévi köszöntő a Baross Szövetségben

A Baross Szövetség tagjai a hagyományos szokásoknak megfelelően Ujéztendő délelőttjén pontosan 11 órakor összegyűlnek. Ez alkalommal az új tagok egy csoportja teszi le a fogadalmat, valamint vázolja az országos elnökség azokat a célkitűzéseket, amelyek a Szövetség bel- és küléletében 1936. évben irányadóul szolgálnak.

A tagokat kérijük, hogy pontos időre szíveskedjenek megjelenni.

A Baross Szövetség elnöksége dec. 27-én ülést tart

A Baross Szövetség elnöksége december 27-én este 7 órakor ülésre gyűlik össze. Ennek a tanácskozásnak napirendjén nagyfontosságú kérdések szerepelnek. Az elnökségnek tanácskozási többek között dönteni fog a Baross Szövetség rendezési közgyűlésének határnapjáról és annak programjáról is.

Az elnökség azonban már most kéri azokat, akik már eddig bejelentették a közgyűlés előkészítésében való részvételüket, hogy az elkövetkező hetekben fokozottabban álljanak az ügy szolgálatában. Felkéri azonban azokat a tagokat is, akik szorosabban akarnak közreműködni a közgyűlés ügyében és eddig még nem jelentkeztek, hogy ebbeli elhatározásukat szíveskedjenek a titkári hivattal közölni.

A budapesti kereskedelmi és iparkamara elnökségének választása

Mult héten alakult meg az újonnan választott budapesti kereskedelmi és iparkamara. A hétfői üléstörtént meg az elnökség megválasztása. Eber Antal és Székács Antal egyhanguan újra elnökké, illetve alelnökké választották, az ipari osztályban pedig Nagy Antal nagy többséggel megtartotta eddigi alelnöki állását Koch Gyulavélel szemben. A választás ilyen sima lefolyása mindenfelé meglepetést keltett.

Vitéz Barcy Gábor üdvözlése

Mint legutóbb is jeleztük már, most már végérvényesen eldöntött kérdés, hogy Verebély Jenő helyébe a felsőházba vitéz Barcy Gábor kerül. A B. Sz. ez alkalomból igen melegen üdvözölte az agilis és népszerű alelnököt.

Az 1936. esztendő

Irta: Szendy Károly

A karácsony az ujjaszületésnek, a reménységnek az ünnepe, az év is a vége felé jár, tehát már hozzávetőleg megállapíthatók az 1935. év közgazdasági viszonyai.

Bár a közületek pénzügyi ügyvitelére és a polgárok gazdasági helyzete szoros függőviszonyban állanak egymással, mégis a kettőről külön kell beszélni.

Bár zárószámadás az 1935. esztendőről nincsen, mégis az 10 hónap nyers eredményeiből megállapítható, hogy a kiadások nagyjában nem haladtak meg a bevételeket, s a gondos és takarékos gazdálkodásnak meg volt az az eredménye, hogy jelentős túlkiadás nincsen. De amilyen öröndetes ez, a nyugati nagyvárosok nagy deficitjeit tekintve, mégis aggasztó nem a pénzügyi ügyvitel, hanem a főváros gazdasági ügyvitelére szempontjából az a körülmény, hogy a megszorított kiadások a szükséges karbantartási és ujítási munkák elmaradását jelentették.

A statisztika száraz számai azonban azt az öröndetes jelenséget mutatják, hogyha a közgazdasági fellendülés halk is, de mégis emelkedő irányzatot mutat, úgy hogy ezért az 1936. esztendő elé jogos várakozással nézhetünk.

Elsősorban a kormánygnak megértő gondoskodásától költségvétésünk egészséges felépíthetőségét várom, ha pedig ez a statisztika számaiból már eddig is megállapított és a jövőben remélt nagyobb mértékű fellendüléssel párosul, Budapest iparosai és kereskedői teljes erejüket fejthetik ki nemzetünk gazdasági talpraállítása irányában, s ezzel ők is azt a helyet foglalhatják el a magyar nemzet társadalmában, mely őket jelentőségüknél és értéküknél fogva megilleti.

Veszélyben a szijgyártó és nyerges kisipar

A börgyarak éles versenye megsemmisítéssel fenyegeti ezt az ősi ipart

A szijgyártó és nyerges iparosok körében nagy felháborodást váltott ki, hogy a honvédelmi minisztérium által e hó 9-én kiirt löszerezvények és nyergesáruk beszerzésére a Mauthner Testvérek és Társai újpesti börgyár is ajánlatot adott be, noha a versenytárgyalási felhívásban kifejezetten közölte lett, hogy ez a szükséglet kisiparosok és azok szövetkezetei és alkalmi csoportjai részére van fenntartva. Mintegy negyven ajánlat érkezett be az érdekeltek szakma kisiparosok, szövetkezetei és alkalmi csoportjai részéről, kik élesen bírálták Mauthner-féle börgyár részvételét a pályázók sorában: nehezményezték, hogy ezt a munkáalkalmat el akarja vonni a kisiparosok elől. Szóvártették, hogy a börgyarak újabb nem elégszenek meg a börgyár anyag szállításra jelentkező haszonnal, hanem ellepik ezt a kétségeltelendő kisipari munkaterületet is. Mohóságuk nem ismer határát s hovatovább attól kell tartani, hogy ötszáz szakmai kis-

iparost ütnek el életheletőségüktől és letaszítják őket egyszerű bérmunkás-sorba, mellyel az állam ismét elveszíti közterhek viselőinek egy igen megbízható, értékes rétegét. A közszállításokkal foglalkozó szakmai iparosok, kik szállítási megbízásuknak mindenkor becsületesen tettek eleget, most arról is panaszkodnak, hiába sikerült elérniük, hogy a Wolfner-féle börgyár nem pályázik a kisiparosokat érdeklő szállításokra, mikor újabb a többi börgyárak vonják el a munkát a kisiparosok elől. Első helyen áll e tekintetben az Orion-féle szegedi börgyár, mely a honvédség egyik közelmúlt löszerezvény beszerzése alkalmával egészen hihetetlenül alacsony áron szerezte meg a szállítást. A kisiparosság kétszeresen érzi az ilyenfajta aláversenyezésnek a kárát: elesik, mint vállalkozó a szállítástól; a nagy munkahiány miatt pedig mint bérmunkás kénytelen a börgyártól, olyan ár mellett vállalni a konfekcionálást,

amilyet neki éppen felkínálnak. Ilyen esetben a börgyarak azt tartják természetesnek, hogy abnormisan alacsony vállalati ár folytán előállott veszteséget nem a börgyárban szenvedik el, hanem a konfekcionálási munkabérek leszorításával igyekeznek behozni.

Egy ravaszul, kiesztelt egészen új típusú versennyel áll szemben tehát a kisiparosság, melynek meghonosítását minden eszközzel meg kell akadályozni, mert ennek további kifejlődése menthetetlenül megsemmisíti őket önállóságuktól és egzisztenciájukat teszi tönkre.

Vissza kell tehát intézményesen térni ahhoz a régi rendszerhez, amikor a börgyarak csak a bört szállíthatták a konfekcionálást pedig a a kisipar kapta a mindenkorai viszonyoknak megfelelően előre meghatározott egységár mellett, amelyen a kisiparosok megtalálták számításukat és a kincstár pedig nem károsodott. Ez ügyben érdekelt szakmai bizottságunk javaslatára Szövetségünk elnöksége előterjesztéssel fordul a honvédelmi és iparügyi minisztériumhoz a felburjánzott anomáliák megszüntetése érdekében.

Az érettségizett ifjuságnak a kisiparban való elhelyezkedése

Az utóbbi időben több megkeresés futott be Szövetségünkhez érettségizett ifjaknak a kisipari pályán való elhelyezése érdekében. Ezeket a kezdeményezéseket örömmel fogadjuk, azonban rá kell mutatnunk arra, hogy a kéz, műves pályák bármilyiket sem lehet 6. vagy 12 hónap alatt elsajátítani. Ne higgye senki, hogy a kézműveség keretében elhelyezkedni már lehet, ha valaki olyan tanfolyamszerűen foglalkozik az ügyvel. Ebből nem lehet eredményes lépés, csak nagy családás. Márpedig mi mindenképpen meg akarjuk óvni a realisan gondolkozó ifjuságot attól, hogy ebben csalódjék. Minden egyes szakmát — elefejtve érettségizést — tanoncként alaposan kell elsajátítani; s a magasabb előképzettség legteljebbet az könnyítheti meg, hogy a 3 évnél valamivel rövidebb időre szabjuk a tanonckodást. A szakképzés gyakorlatnak aztán mélyrehatónak s alaposnak kell lenni. Az ekként előkészülő ifjuság, aki több esztendőre az igények leszállítását választja osztályrésztul, komoly elhelyezkedést és egész életre kenyeret találhat. A jelszó: az iskolázott ifjuság legyen mester!

|| Jó forgalom + tisztaság = Franck pótkaré! ||

Politikusok nyilatkoznak a gazdasági kérdésekről és a jövő kilátásairól

Mi várható az 1936-os gazdasági évben? — Teljes vasárnapi munkaszünet Az ipar és kereskedelem feladata — Mi legyen a kormány legközelebbi munkaprogramja? — Adóreformot!

Az egész gazdasági élet feszült figyelemmel kíséri a törvényhozó testület, a képviselőház munkáját és még fokozottabb izgalommal várja, mit hoz a jövő esztendő? Mi várható gazdasági szempontból az 1936-os új esztendőben és a törvényhozók, a képviselők mit tartanak szükségesnek az ipar és kereskedelem forgalmának fellendítése szempontjából, mint vélekednek a teljes vasár-

napi munkaszünetről, hogyan gondolkodnak az adóreformokról, miben látják az ipar és kereskedelem feladatát és szerintük mit kellene felvenni legsürgősebben a kormány munkaprogramjába. A Baross Szövetség sorra felkereste a különböző pártállású képviselőket és mindegyikhez kérdést intézett ezekben a kereskedelem és ipar életébe vágó ügyekben.

Széchenyi György gróf

a képviselőház egyik legképzettebb és mélygondolkodású tagja, az ipar és kereskedelem kérdéseiről a következőket mondotta:

— Mi várható az 1936 gazdasági évben?

— Az elmúlt gazdasági esztendő láthatára sötét volt, bizonyos, hogy az új esztendő is legalább borúsnak ígérkezik. A legnagyobb kihatással a mezőgazdasági helyzet van a gazdaságra, legkivált az áralakulás és a termés. A termés sorsa az isteni tudat mélysegeiben van elrejtve, az idő fogja onnan lassan szabaddá pergetni. Az áralakulás jogot enged az optimizmusra, hiszen a világkiszáradt nagy részét felvásárolták a háború esélyeire számító hatalmak. Aligha fogják újra piacra kerülni. Az ntolsó termés is világszerte gyengébb volt, így nagy áresésekkel nem kell számolnunk. Ez sajnos, még csak negatívum, de konzolidált, biztos piacok és állandó szoros kereskedelmi kapcsolat hiányában egyelőre ezzel is meg kell elégednünk.

— Az ipar és kereskedelem forgalmának fellendítése érdekében mi lenne szükséges?

— A közgazdasági politikanak minden vonatkozásban a belső piac felvevőképességét kell fokozni. Abba kell hagyni minden olyan exportpartolást, amely a belső piac rovására akarja fejleszteni egyes iparágak exportlehetőségeit. Nem az egyes iparág sorsa áll a gazdasági élet homlokerében, hanem a társadalom felvevőképessége, anyagi helyzete, amelytől végeredményben az ipar boldogulása is függ. *Ipár és kereskedelmi vonatkozásban is állítsuk előtérbe az embert, hogy megmenthessük és újra fejleszthessük az ipart és kereskedelmet.*

— A belső felvevőképesség további csökkenésének megakadályozására a racionalizálásnak is végre gátat kell vetni. Nem mindegy nekünk, vajjon egy-két új gépet állítanak-e be s ezzel kapcsolatban mondjuk 70 embert állítanak ki a munkából, aki ezzel elveszti biztos megélhetését, különösen, amikor az áru ára sem csökken a beállott változás után. A gépbeporzás a feleslegessé tett ember elhelyezése nélkül

hadjárata a fogyasztóképeség csökkentésére. Az iparágak pillanatnyi hasznát jelent, de minden más kereseti és megélhetési forrást kimerítetlenül és rövid lejárattal sujtani fog. Nem minden ipari foglalkozás való nagyüzemi kezelésre, a kisiparnak is biztosítani kell érvényesülése határait. Az elesett kisipart, ha szükséges, kényszerátállással, szövetkezeti értékesítéssel, kellő felügyelet és vezetés mellett személyi hitelnyújtás által, a mestervizsga fokozatos visszaállításával kell lábra állítani.

— A szabad gazdaság helyére elkerülhetetlenül kötöttebb formák érvényesülése következik. Fontos, hogy a megkötöttség biztonságát és ne szolgasságot hozzon.

— Az általános vasárnapi munkaszünet kérdésében?

— Az a felfogásom, hogy boldog az az állam, amelynek közönsége feszült izgalommal és ellenkezéssel figyelt az törvényjavaslatot, amely vasárnap és ünnep délután megengedte a mozik megnyitását. Boldog ez az állam, mert üzleti érzékét elmélyült erkölcsi érzéke támasztja alá a legszilárdabban. *Szegény az az állam, mely hozzá sem mer fogni a vasárnapi munkaszünet megoldásához, mert ott az erkölcsi érzék híján hiányzik a nagyvonalú szolid üzletkötéshez is a szükséges alap. Az ilyen államra illik a mondás, hogy az elől menekül a pénz, aki legjobban rugaszkodik utána.*

— Az adóreform tárgyában?

— Szociális feladat olyképen legyszerűsíteni az adóeljárást, lecsökkenteni és áttekinthetővé tenni az adónemeket, hogy mindenki könnyűszerrel tudja maga is kiszámítani a kivett adó helyességét. Az agglagénnyadót be kell vezetni és a nagy családok adókedvezményeit egy megállapítandó maximumig emelkedő fokozatokban kell csökkenteni. A vexatorikus eljárásokat ki kell kapcsolni. Kisebb adókules mellett a visszaélések rigózus üldözésével kell helyreállítani az adómorált és biztosítani a fiskus bevételeit. Az adómentességet a létminimumra és a progresszivitást a nagy jövedelmeknél ki kell terjeszteni.

Nagy Iván

A képviselőház igen értékes tagja a következőkben fejtette ki véleményét az ipar és kereskedelem aktuális kérdéseiről.

— A bajok gyökere ott van, nemcsak nálunk, hanem egész Európában, amit mi *Trianonnak* nevezünk. *Abszolút bizalmatlanság* uralkodik az egész világon. Annak pedig, hogy idekerültünk, az az oka, hogy az *igények lecsökkentek*.

— Más oldalról az igények növekedéséről beszélnek, — vetették közbe.

— *A magunkfajta* embereknel csak az igények *leszállításáról* lehet beszélni. A tömeg nagyon meggondolja, mielőtt költenek.

— Milyen intézkedések volna szükségesek, hogy megindítsák a vérkeringést a gazdasági életben?

— Itt messzire kell menni. Akkor lesz itt valami a kereskedelem és ipar terén, ha az *emberek lelki nyugalma visszatér*. Az örökös Damokles kard elvonul a fejünk felől, a *bizalmunk* visszatér. Ha ez a bizalom meglesz, akkor az iparos és kereskedő önbizalma is vissza fog térni további munkája irányában is. *Bizalmi válságban élünk*, bizalmi válságban van az egész világ. Franciáktól, angoloktól ugyanezt hallom. Ez a világbetegség 10—12 esztendő óta tart, noha időközönként voltak „*konjunkturák*”, de

csak átmenetiek. Így például Amerikában is, de nem tudja senki, hogy mi váltotta ki. Egy bizonyos: *halvány jelét látjuk már a kibontakozásnak* és ezt látják már a kereskedők és iparosok maguk is. A kérdés lényege tehát a bizalom kérdése.

— Adóreformok tekintetében?

— Adókon egyszerűsíteni nem lehet. Egy rettenetes magyar betegség van, amelyről valamenynyien jól tudjuk, hogy *senkisémet adót fizetni*. Nemországban a kereskedő, az iparos, az orvos, az ügyvéd, — mindenki azzal kalkulál, hogy ebből ennyi és ennyi az állame, a többi az enyém. Az *adómórdi* egészen más náluk, mint minálunk. Az azonban, hogy arányosítani kellene az adót, igen fontos és szép feladat, amellyel foglalkoznak is a külföldi államok.

Magyarországon bizony megtörténik, hogy egyik-másik nagyjövédelmű ember aránytalanul kevesebbet fizet, mint a kisjövédelmű kereskedő vagy iparos. *Nálunk meg kell javítani az adómórdit*, ezt a magyar betegségét. És itt megint csak a bizalmi kérdésre kell rámutatnom. *Az arányosítást meg kell csinálni*, mert lehetetlen, hogy 30—32 P-ös buzaárhoz igazodik ma is az adó. Arányosítani kell az adót, mert nem szabad, hogy a kisegysz-tenciát jobban sujtja, mint a nagyjövédelmű polgárt.

Dinnyés Lajos

a Ház sokat szereplő agilis tagja egyként nyilatkozott:

— Az elkövetkezendő évben gazdasági szempontból gyökeres és érezhető javulás szerintem még nem várható. Nem várható azért, mert a nagy gazdasági összeomlás — mely nem csak Európát, hanem az egész világot magával rántotta — még mindig *nem találta meg a kiegyenlítőds útját* és tovább tart a *kaosz*, melynek következtében Braziliában a kávét a tengerbe öntik ugyanakkor, amidőn más államokban hiány van belőle.

— A gazdasági válság legfőbb oka a termelés és a fogyasztás egyenlensége, illetve a termelés fokozása akkor, mikor a fogyasztók nem képesek a termelvényeket megvenni. Oka ennek egyrészt bizonyos mértékig a fogyasztói réteg elszegényesedése, de oka az is, hogy az ipar még mindig drágán viszi piacra termelvényeit, indokolatlanok a magas ipari árak és indokolatlan a fokozott vámvédelem különösen akkor, mikor az árak leszal-lítása következtében a *fogyasztás is emelkedne és vele együtt fokozni lehetne a termelést is*. A

termelés fokozásával pedig több munka járna és ezzel a munkanélküliség nehéz kérdését is enyhíteni lehetne.

— A modern nagy kapitalisták — *Ford, Bata* — a vevőképességre fektetik a főszűlyt és a saját munkásaikat is vevőjükül számítják és így lesz a dolgozó munkás egyúttal fogyasztó is. Európában a legtöbb nagy kapitalista ezt nem akarja megérteni és csak az árat emeli, abban a hitben, hogy ezzel a bevétele is emelkedni fog.

— A *kormány munkaprogramjában* is ennek a kérdésnek a megoldása kellene, hogy elfoglalja az első helyet, mert a termelés és fogyasztás egyensulya nélkül a gazdasági válság csak tovább fog tartani, de enyhülni nem fog. A válságot előidéző ezen okokat kell tehát megszüntetni és ezek között elsősorban az *adózási reformját* megvalósítani és az *új adóreform alapja a munka megbérelése legyen*, ne pedig a tőke imádata! Ha ezeket az irányelveket megvalósítjuk és ledöntjük velük együtt az ipar és a mezőgazdaság közötti ellentéteket.

vitéz Makray Lajos

Papképviselő, markáns egyéniség, a legitimizmus gondolatának harcosa.

Makray Lajos arra a kérdésre, mi a véleménye a teljes vasárnapi munkaszünetről, röviden és határozottan csupán ennyit mond, de ebben az egy kijelentésében benne van ennek a kérdésnek az egész lényege és tartalma:

— *Szociális és vallásaitikai szempontból szükségesnek tartom.*

— Mi várható 1936-ban gazdasági szempontból — kérdeztük ezután Makray Lajostól.

— Nem tudom, milyen javaslatokkal fog jönni a kormány és és mi lesz azoknak a kihatása. A telepítési javaslat, azt hiszem, a jövő esztendőben még nem fogja éreztetni a hatását.

— Mi lenne, képviselő ur szerint, a kormány legközelebbi új munkaprogramja?

— Piac teremtése és életképes gazdasági viszonyok kialakítása. Az értékesítési viszonyok megszerzése. Ez a *fundamentum*, vagyis kibővíteni az összezsugorodott gazdasági területeket.

— Mit tart, mint politikust, a kereskedelem és ipar feladatának?

— Beleilleszkedni a nemzeti termelő munkába — válaszolta Makray Lajos — Vegye fel szolidaritásban, megbízhatóságban, termékeinek értékességében a versenyt a legjobbakkal. Nagyon kívánatos volna, ha a keresztyén társadalom melegebben érdeklődne ezek iránt a pályák iránt. Az a helyzet, hogy mi beszeliünk mindig keresztyénvédelemről és valószínűleg rákényszerítjük a nemkeresztyényeket arra, hogy ezen a pályán helyezkedjenek el. Ez a mi nemtörődömiségünk, sőt elhetlenségünk és az előítéletek egész sora visszatarthatja a keresztyényeket ezektől a pályáktól.

Végváry József

a Képviselőház fiatal, de egyik legszorgalmasabb és tehetséges tagja ezeket mondotta:

— A magyar iparpolitikának kettős feladatot kell megoldani — mondotta. Az egyik, hogy a kisipart és az ipari munkásságot felemelje, jobb anyagi és társadalmi helyzetbe hozza, a másik pedig az, hogy a társadalmat, a széles néprétegeket oleós áruhoz juttassa. Ebből a szempontból nagyon sok várható a jövő gazdasági esztendőben, mert köztudomásu, hogy *Bornemisza Géza* ipari miniszter széles alapokon nyugvó tervet dolgozott ki a technikai eszközök intenzívebb alkal-

masására és az ipar racionalizálására. A kisipar szempontjából pedig nagy jelentőségű rendeletek jönnek, amelyek célja, hogy a kisiparosokat versenyképessé tegyék, az áruik, mint kisipari termékek szervezett piachoz jussanak és bizonyos fokú védelemben részesüljenek. A kisiparosok helyzetének a javítását célozza a rendeletnek az a része is, amely a tanoncúton felemeli, vándorműhelyeket létesít, szaktanfolyamokat rendszeresít és mintaműhelyekben mutatja be a modern szerszámokat.

— Természetesen ez magában véve még nem jelenti a gazdasági helyzet javulását. A vásárló-

erőt kell fokozni s a bizalmatlanságot kell megszüntetni. Magyarországnak, véleményem szerint még mindig van annyi gazdasági ereje, hogy a magyar ipart és a magyar kereskedelmet foglalkoztatni tudja. Optimista vagyok és szilárd meggyőződés, hogy a jövő esztendőre az iparosok és a kereskedők helyzete javulni fog. Ez nemcsak kötelező optimizmus, amely nélkül amugy sem juthatnánk előre, hanem komoly meggyőződés. A magyar ipar — bátlan mondhatjuk — világviszonylatban is megálta a helyét és az iparfejlesztési politikánk már lassan odairányul, hogy a lehetőség szerint függetleníteni tudjuk magunkat mindele nemzetközi zavartól.

— Az adóreformmal kapcsolatban csak annyit mondhatok, hogy az adót le kell szállítani, illetve arányosítani kell. A mostani adózási rendszer — nem titok ez — nem éppen igazságos. A dolgozó társadalmi rétegek adója magas. Általában a közterhek leépítése, különösen a kisegészítencák szempontjából nagyon kívánatos. Ugy tudom, hogy ezzel illetékes helyen komolyan foglalkoznak. De ez óriási munka, évek is eltelnék, míg valami megvalósul belőle.

— Legyünk optimisták, higgyünk a magyar iparban és a tisztességes magyar kereskedelemben, hiszen olyan bizonyítékokat adtak eddigi munkájukkal, hogy feltétlenül javulásnak kell jönni. Én rendületlenül bízom a magyar kéz és fej munkájában és tudom jól, hogy az ipari miniszter kezében jó helyen van a magyar kisipar, gyáripár és munkásosztály ügye.

Adataink azt mutatják, hogy az ipari érdekeltségek jóval nagyobb mértékben válnak széjjel és különülnek el, mint a kereskedelmiek. All ez különösen a munkavállaló érdekeltség, amely az iparban több mint tízszer annyi egyesületre tagozódik, mint a kereskedelemben. A lakosság érdekképviseleti alapon történt szerveztségének fokáról bizonyos fogalmat alkothatunk, ha az egyesületek taglétszámát a megfelelő népszámlálási adatok megvilágításába helyezzük. Az 1.091.471 főnyi ipari és kereskedelmi kereső népességnek mindössze 16%-át teszi az ipari és a kereskedelmi érdekképviseletek taglétszáma. Az önálló iparosok számának kerekén 20%-át képviseli az ipari munkaadó egyesületek taglétszáma, a kereső ipari tisztviselő és segédzemélyzetnek 10%-át az ipari munkavállaló, az önálló kereskedőknek közel 60%-át a kereskedelmi munkaadó, a kereskedelmi tisztviselő és segédzemélyzetnek pedig 8%-át teszik a kereskedelmi munkavállaló egyesületek tagjai. A szabad érdekképviseleti egyesületek taglétszáma tehát általában a kereső népességnek aránylag csak kis részét képviseli, amely ugyan a részleteket tekintve a legjobban megszervezett önálló kereskedőknél jelentős hányadban új kifejezésre a munkásságnál azonban és különösen a kereskedelmi alkalmazottaknál csekély töredékre zsugorodik. Figyelembe kell még itt venni, hogy az egyesületi taglétszámban egyes személyek többszörösen is szerepelnek és jogi személyek is bennfoglaltnak. Amennyiben tehát ezeket az egyébként nem lényeges zavaró tényezőket kiküszöbölhetnők, a fenti arányszámok még csökkennének.

Jóllehet a szabad érdekképviseleti szervezkedés a taglétszámot tekintve még kezdetleges fokon áll, mégis már számottevő anyagi erő feletti rendelkezik. A 10 és fél millió pengő összeget meghaladó évi jövedelmüknek legtekintélyesebb része az ipari munkásság érdekképviseleti feladatainak ellátására áll rendelkezésre, az egyesületek számát és taglétszámát nézve azonban a kereskedelmi munkaadó egyesületei anyagilag a legerősebbek.

Az érdekképviseleti szervezkedésnek kimagasló központja a főváros. Itt van a székhelye az ipari egyesületek közel egynegyed részének (224) és a kereskedelmi egyesületek majdnem egyharmadának (115). Még jobban kiemelkedik azonban Budapestnek vezető irányító szerepe az érdekképviseletek tevékenysége terén, ha a budapesti anyaegyesületek vidéki fiókjait is figyelembe vesszük. Ezekkel együtt a fővároshoz tartozó érdekképviseletek száma az iparban a 90 százalékos, a kereskedelemben pedig a 68%-os arányt éri el. A Budapesten székelő egyesületekre esik az összes ipari és kereskedelmi érdekképviseletek taglétszámának 66. ill. 60%-a. Taglétszámuk megfelelő a főváros kereső ipari népessége egyharmadának, ill. kereskedelmi népessége felének. A budapesti érdekképviseleti szervezetek jelentőségét azonban még ezeknél az adatoknál is jobban jellemzi a rendelkezésükre álló hatalmas anyagi erő. Az összes ipari és kereskedelmi érdekképviseletek bevételeinek 88%-a (9.2 millió P) a fővárosi egyesületek pénztárába folyik be.

A szabad érdekképviseleti szervek statisztikája

Irta: Dr. Kovács Alajos államtitkár

A gazdasági és a társadalmi élet fejlődésével növekszik a különböző érdekek sürdőlási felülete s ezzel kapcsolatban bővíti a téren az állami igazgatás irányító, rendező feladatköre. Ilyen körülmények között természetesen egyre fontosabbá válik az a követelmény, hogy az azonos érdekeltségek tömörítésével az egyes érdekek jelentősége és sulya megállapítható. Ezért került napjainkban az érdeklődés homlokterébe az érdekképviseleti szervek kérdés problémája.

Hazánkban az ipar és a kereskedelem terén a háború előtt létező törvényes érdekképviseletek — a kamarák és az ipartestületek — mellett számban és jelentőségben egyre nagyobb tér hódított a szabad érdekképviseleti szervezetek. A Központi Statisztikai Hivatal által az 1932. év végén végrehajtott egyesület-statisztikai felvétel alább közölt néhány adata némi tájékoztatást nyújt az egyesületi alapon történt érdekképviseleti szervezkedés méreteiről.

Az 1932-ben számbavett összesen 14.365 egyesületünk közül 2351 (16,4%) volt érdekképviseleti egyesület. Ezeknek az egye-

sületeknek több mint a fele (52,2 százalék) az ipar (38,7 százalék), vagy a kereskedelem (13,5%) érdekeinek képviseletére alakult és további 4,3% az ipar és a kereskedelem érdekein felül más érdekeltségeknek általános védelmét is szolgálja.

Az ipari és kereskedelmi érdekképviseleti egyesületeknek 58%-a a háború utáni években alakult. A legelőkelőbb volt ebben az időben az ipari munkaadók szervez-

kedési mozgalma, egyesületeiknek közel hátrányos része (72%) ilyen újabb keletű alakulás. Ezzel szemben az ipari munkásságnak szervezeti túlnyomó részben már az összeomlás előtt is fennállottak és csupán 38%-uk létesült azóta. A kereskedelmi munkaadó és munkavállaló egyesületeknek több mint háromötöde (62, ill. 61%) kezdte meg működését az érdekképviseleti szervezkedésnek ebben a rendkívül élénk új időszakában.

Az ipari és kereskedelmi érdekképviseleti egyesületek az 1932. év végén

	száma	taglétszáma	évi bevételeinek összege P
Ipari érdekképviseletek			
a) munkaadó	467	44.326	1.933.918
b) munkavállaló	442	72.160	4.567.345
c) általános	1	81	1.103
Összesen:	910	116.567	6.502.366
Kereskedelmi érdekképviseletek			
a) munkaadó	247	49.149	2.708.857
b) munkavállaló	41	9.707	257.785
c) általános	17	5.516	258.641
d) államközi kamarák	13	2.025	133.695
Összesen:	318	66.397	3.358.978
Általános (mezőgazd. ipari, keresk., közl. stb.) érdekképviseletek			
. . . . .	100	49.546	677.561
Mindössze:	1.328	232.510	10.538.905

A racionális műhelyvilágítás

Irta: **Lugossy Géza,**
a Krolupper József gyár igazgatója.

Az elektromos áram fogyasztói egy-ségárának alapját természetszerűleg az áramtermelési költség szabja meg. Minél olcsóbban termel valamely telep, annál olcsóbb egységár mellett szolgálhatja ki fogyasztóit. A termelési költségek alakulását a modern és avult üzemeknél egyaránt lényegesen befolyásolja az áramfogyasztási diagram.

A legideálisabb — tehát leggazdaságosabb — kihasználás akkor volna elérhető, ha a fogyasztók által igénybe-velet összes árammennyiség a nap minden órájában azonos lenne, csúcsteljesítmény kizárásával.

Ennek ellentétéke a legkedvezőtlenebb kihasználás az erősen ingadozó igénybevétel, erősen kiemelkedő csúcsteljesítménnyel.

Miért? Mert az áramtermelő-telep kénytelen kapacitását a rövid ideig tartó és időbelileg szabatosan meg nem határozható csúcsteljesítményre beállítani; ily módon a ténylegesen termelt és ténylegesen értékesített árammennyiség közötti különbözet veszteség lévén, az eladott árammennyiség önköltségét növeli.

Az évtizedes tapasztalat kialakított bizonyos többé-kevésbé rendszeres periódusokat, melyeket az áramtermelő telepek figyelembe is vesznek, azonban ezek az e mértékig ideális megoldástól még messze vannak.

Röviden összefoglalva igyekezni kell az áramfogyasztási diagram sinus görbét tangens vonallá alakítani.

Ezen törekvés szabja meg az áramfogyasztó telepek mindenkorai társasági politikáját és alakította ki a kétféle, ugynevezett lépcsős és alapdíjas tarifát.

A lépcsős tarifa a felállított motorok összlőéréjéhez képest bizonyos minimális áramfogyasztást tesz kötelezővé. Függetlenül a terhelési diagramtól, az egy hónapon belül elfogyasztott összmennyiség elszámolásánál, a minimális mennyiség és azon túlterjedő fogyasztás tarifális egységára között lépcsősen csökkenő különbözet van, mely azonban az előzőekben ismertetettéknél fogva, nem lehet jelentős.

Jelentős megtakarítás csak az alapdíjas tarifával és csak oly esetekben érhető el, ha az áramigénybevétel a lehetőleg egyenletes. Tételünk fel 20 kilowatt igénybevételét meg nem haladó, pld. 18 kilowattos üzemet, melynél a motorikus és műhelyvilágítási alapdíjas tarifa alapján az áramszámla tételei a következő tényezőkből állanak:

- A) Teljesítményi alapdíj.
B) Motorikus áramdíj.
C) Világítási áramdíj.

Részletebben: A) az egy hónapon belül igénybevett maximális terhelés minden kilowattja után 5.60 P alapdíj.

B) A maximális igénybevétel minden kilowattja után 150 kilowatt fogyasztás 17.1 filléres egységár, míg az ezen mennyiség felüli fogyasztás egységára már csak 7 fillér kilowattontként.

C) A motorikus áramszámlálóra nem kapcsolt világítási áramfogyasztás elszámolása minimálisan csökkenő lépcsős tarifával.

Az alapdíjas arifa további lényeges kedvezményként, a C) pont szövegéből kitűnő oly engedmény kapunk, mely szerint a motorikus igénybevétel

minden kilowattja után a motorikus áramméről műhelyvilágítási célra 60 watt vehető igénybe. Az így igénybe-velet világítási áram mennyisége azonban, a ténylegesen felhasznált moto-

rikus fogyasztás 12%-át nem haladhatja meg. Amennyiben a műhelyvilágítás céljára ezen mennyiségen túlmenő áram volna szükséges, úgy az a rendes világítási áramméről levedendő le.

Peldaképen szolgáljon az alábbi elszámolás:

A) Alapdíj 18 kw. igénybevétel után	5.60	100.80
B) Erőátviteli fogyasztás elszámolása:		
Fogyasztás kilowattórákban	3750	
ebből (18—150 kw)	2700	461.70
	1050	73.50

C) Világítás

(az üzemi világítási többlet világítási áramméről kapcsolt része)	10	49.—	4.90
D) Mérőkezelési díj			4.60
			645.50

Az összes fogyasztás tehát B) 37.50 kw.

C) 10 kw. vagyis 37.60 kw. kerül 645.50 pengőbe.

ami megfelel kilowattontként 17.1 fillérnek, holott ebből a 3750 kw. motorikus fogyasztásból tulajdonképpen 225 kw. és a C) pont alatti 10 kw. összesen 236 kilowatt világítási cél szolgál.

Szembetűnően kedvezőnek kell tehát tartanunk azon tarifát, mely ily lehetőségeket nyújt és éppen ezen kirívó adatokkal igyekszik az áramfejlesztő telepek fogyasztóikat oly igénybevételre szorítani, mely az állandóan egyenletes terhelés elvét tartja szem előtt.

Oly üzemek, melyeknek áramigénybevétele erős ingadozásokat mutat, sajnos nem élhetnek az alapdíjas tarifanyújtotta előnyökkel, mert az elszámolás természetéből adódóan, a látványos kedvezőtlenebb lépcsős tarifa részükre kedvezőbb lehetőségeket nyújt.

Az előadott alapján mindenki könnyen megállapíthatja, hogy üzemének természete melyik megoldási módot igényli.

A B. Sz. sajtóankétja a kereskedelmi tanoncképzés reformjáról

A Baross Szövetség huzamos ideje tárgyalja a kereskedelmi tanoncképzés reformjának az ügyét. Ebben a tekintetben dr. Orel Géza főigazgató dolgozta ki az alapvető programot épen úgy, mint az iparos tanoncképzés kérdésében, melyet a Szövetség ez évben az Országos Iparoktatási Tanács előtt is letárgyalta, me y a tervezetet a progresszív megvalósításra át is vette. Ennek volt folyománya több rendeleti intézkedés, mely ebben az ügyben máris napvilágot látott.

A kereskedelmi tanoncképzés kérdése nem kevésbé fontos. Azon célból, hogy minél szélesebb megvitatás tárgya lehessen a probléma, a Baross Szövetség sajtóankétot rendez. Az alábbi hozzászólások máris éles megvilágításba helyezik a kérdést. Az értékes nyilatkozatok a magunk részéről minden megjegyzés nélkül adjuk közre azzal, hogy négy kérdésre találunk itt választ, nevezetesen arra, hogy szükséges-e a kereskedelmi tanonctól minimális előképzettségként négy középiskolát megkövetelni, kell-e tanonckiskolában könyvvitelt oktatni, nem volna-e helyesebb ezt a tananyagot inkább továbbképző segédfolyam keretében utalni, s az így nyerendő tanórákat gyakorlati tárgyakra felhasználni és végül mennyire kívánatos, hogy a kereskedelmi tanonckiskolákban gyakorlati kereskedők is oktassanak.

Floderer Vilmos

kereskedelmi tanácsos,
a Meinel Gyula r. t. vezérigazgatója:

Feltétlenül kívánatosnak tartom, hogy a kereskedelmi pályára lépő tanoncok legalább a középiskola IV. osztályát elvégezzék.

Szükségesnek tartom, hogy már a tanonckiskolában megismerje a fiatalság a könyvvitel és a kereskedelmi levelezés alapelveit.

A segédfolyam továbbképző tanfolyamon ugyanezen tárgyakban már kötelezettséggel kiképzést tartok szükségesnek, de az alapelvekkel már tanonckorában meg kell ismerkednie a tanonccifjúságnak.

Mindenesetre a szakmai áruismeret, vevőszerezés, reklámkiértés kirakattrendezés, tisztességtelen verseny-eszközök ismertetése, védekezés a versenytárs tisztességtelen versenyére ellen stb. gyakorlati tárgyak legalább ilyen formában egy tanonc, mint a segédfolyam tanoncként kellőképpen hangsúlyozandók.

Igen helyes és szükséges, hogy a kereskedelmi tanonckiskolában az elméleti pedagógia mellett gyakorlati kereskedők is előadjanak bizonyos gyakorlati ismereteket. Ez külföldön is igen jól bevált. Természetesen szükséges ehhez az is, hogy a tanonckiskola tervtervébe ezek az előadások beleilleszthetők legyenek és hogy az előadásokat a tapasztalt kereskedők közül is azok tartsák, akik nemcsak ismerik a szakmát, hanem megfelelő előadói készséggel is rendelkeznek.

Kontsek Géza
Debrecen:

Mindenesetre előnyöknek tartanék, hogyha a tanoncok a középiskola IV. osztályának elvégzése után vétetnének fel, mert ezáltal nagyobb intelligenciával bíró tanoncokat biztosítanának a kereskedelmi pályára részére. Az általános műveltség növekedésével a kereskedelmnek is lépést kell tartania s ma egy négy középiskolai végzettséget minimális műveltségnek kell tekinteni.

A könyvvitel és kereskedelmi levelezés tanítását csak olyan mértékben tartjuk szükségesnek, amennyiben ezeket ismeretek alapelveit tartalmazzák. Ezeknek az alapos elsajátítását azonban a tanoncok részéről elengedhetetlennek tartjuk.

Segédfolyam továbbképző tanfolyamok városunkban nincsenek s különben is a segédek egész napi elfoglaltsága elméleti ismeretek elsajátítását a munkaidőn túl csak kis mértékben teszi lehetővé. Az áruismeret elméleti részére feltétlenül jelentős súlyt helyezendő a tanonckiskolákban, mert bár annak gyakorlati részét a tanoncok tanonccidejük alatt kellőképpen elsajátíthatják, mégis az általános kereskedői műveltséghez szükséges alapoknak a megszerzését már ezen tanfolyamok keretén belül kívánatosnak tartjuk.

Aktív kereskedőknek a tanonckiskolában tervbevétt előadásait helyes gondolatnak tartjuk s valószínű, hogy minden városban akadnak egyes kartársak, akik időt is szakítanak arra, hogy a fiatal kereskedői generáció látókörét ilyen gyakorlati irányú előadások megtartásával szélesbíthessék.

Messik Ödön

kereskedelmi tanácsos,
a Diósy János cég tulajdonosa:

Kívánatos-e, hogy a jövőben a kereskedelmi pályára lépő tanonctól a középiskola IV. osztályának sikeres elvégzése megkövetessék?

Nem. A tapasztalat azt mutatja, hogy a gyakorlati életben a több iskolát végzetek kényesebbek, nagyobb igényűek és önteltelbek, hogy az ő nevelésük és tanításuk sokkal nehezebb, mint a kevés iskolát végzett szerény tanoncoké, kik kis képzettségük tudatában engedelmebbek és szorgalmasabbak.

A könyvvitel és kereskedelmi levelezésnek tanonckolákban való tanítása ügyében véleményem szerint a 14 éves tanulók még nem érik érettek arra, hogy felfogják annak a fontosságát, hogy a könyvvitelt és kereskedelmi levelezést az életben is használhatják. Így nem helyesebb nagy súlyt annak elsajátítására, amint azt a tanonckiskolát elvégzetteknek elvárnunk.

Mindenesetre helyes volna az alkalmazottak saját érdekében a későbbi továbbképzésnek a könyvvitel és levelezés tanítása. Tekintettel azonban arra, hogy a kereskedőkre már ugyanis nyert jelent az alkalmazottaknak kü-

LINGEL
BUTOR BUDAPEST,
RÓZSA.U. 4.

PERSIL-HENKÓ-ATA

mosó és tisztítószer ajánljon minden vevőjének

lönféle címenek van a távolmárkása, ezt csakis esti tanfolyamokkal lehet megoldani, mert másképp ebbe a kereskedők bele nem egyeznek. Az ilyen esti tanfolyamokat az alkalmazottak saját érdekében is szívesen látogatnák.

A szakmai áruismereteknek iskolai tanítása élettelen, mert iskolában szakismereteket adni nem tudnak. Arról kellene gondoskodni, hogy csak szaküzletek tartassanak tanoncot, ahol megvan a garancia, hogy az illetők a szakmabeli jártasságot el is sajátítják. Így pl. az áruházaknak semmiképpen sem adnék jogot a tanonc-tartásra.

Különböztetnénk igen helyes és fontos lenne az a törekvés, mely szerint gyakorlati tárgyak (vevőszerszék, reklámkijelzők, kirakítások stb.) sokkal nagyobb mértékben szerepelnének a tanonciskolák tanrendjében. Erre vonatkozólag igen kitűnő szakkönyvek *Orel Géza* főigazgató ur közismert könyvei, melyek mindenkinek csak ajánlhatók.

Véleményem szerint a gyakorlati életet ismerő kereskedőknek a kereskedelmi tanonciskolákban gyakorlati ismeretek előadásával való megbízatása kiváló eredménnyel járna. Félő azonban, hogy a gyakorlati kereskedők nagy elfoglaltságuk miatt ezen tisztéget nem vállalhatják el. Áll ez különösen a legkiválóbbakra. Azt hiszem a vérbeli kereskedő tevékenysége sosem állhat meg, mert az ő agyuk folyton működik, új és újabb problémákat támaszt és így teendőikben sosem szenvednek szükségét.

Kurucsev Sándor kézműárkereskedő, Szeged:

Mind a négy ponthoz örömmel csatlakozom.

A magyar kereskedelemnek egy régi óhajja, problémája fog ezzel teljesülni. Egy másik kívánsága a magyar kereskedelemnek a képzettséghez való költés és reméljük, hogy a B. Sz. ezen kívánságot szintén magáévá fogja tenni.

Steinkampf János Hódmezővásárhely:

Feltétlenül szükséges volna ha kereskedelmi pályára lépő tanoncoktól a négy középiskola sikeres elvégzése megkívánatnék s ezáltal emelnék a nivót, de a társadalmi életben is nagyobb volna az általános tekintélyünk a többi társadalmi osztályok előtt. Elsősorban kellett volna említenem, hogy egy négy középiskolát végzett tanonc magát a szak-

mát is más szemszögből bírálja már az első naptól, mint egy csak elemi iskolát végzett fiu.

A kereskedelmi tanonciskolában szerintem nem kellene könyvvel és kereskedelmi levelezést tanítani, mert egy 14-16 éves fiu nem bír még azzal az érettséggel, hogy ezeket a szerintem egész fontos tantárgyakat alaposan megtanulhassa.

A segítők részére továbbképző tanfolyamokat kell felállítani legalább minden törvényhatósági és megyei városban, ahol könyvvel-telt levelezést kötelezően tanulniok kell.

Látjuk az életben is, hogy akik pl. Budapesten már segédkorukban ilyen szaktanfolyamokat végeztek, azoknak az előnyükre szolgált.

Általában egyetértek abban, hogy a kereskedelmi iskolában inkább gyakorlati tantárgyakat, mint a vevőszerszék, vevő megtartás, reklámkijelzők kirakás rendezés stb. tanításnak és a tanításba be kell vonni gyakorlati embereket is mint előadókat. Magát a pedagógiai részt is — szerény véleményem szerint — jobban ellátnák — kereskedői szempontból — kereskedelmi akadémiát illetően közgazdasági egyetem kereskedelmi fakultását végzett előadók, mint pl. elemi iskolai tanítók. Ahol kellő számu tanonc van, ott ezen pedagógiai előadói állást főhivatásúvá kellene tenni.

Az agg fűszerekek karácsonyát lehetővé tett összejövetel szereplői és adományozói

Legutóbbi lapszámunkban beszámoltunk arról, hogy fűszerkereskedőink társas összejövetele milyen fejevesen sikerült. Az egyes szereplők a következők voltak:

Háziasszonyok: *Udvary Józsefné, Rigó Berta, Bánagy Lajosné, Hegedűs Pálné, Diószeghy Viktorné, Marschalek Istvánné, Franzosó Károlyné, Szigethy Károlyné.*

Rendezőség: *Bányogy Lajos, Udvary József, Diószeghy Viktor, Marschalek István, Hegedűs Pál, Franzosó Károly, Szigethy Gábor, Peck János, Czibora János, Luby Bertalan, Hoffer Ferenc, Schwarzkopf József, Krajszovics Gyula, Juhász József (Hoffmann József cégtől), Schurmann József, Rigó Sándor, Blahó László, Vass József, vitész Ács József, Balaskó József, Sebők Sándor, Trucsinger János és Várbíró György, a Braun likörgyár képviselőjében jelent meg, Somlyó ur a Herceg Esterházy Husárgyár képviselőjében jelent meg és az ilgisan közreműködött.*

Felülfizetéseket elkészítették: *Szaitz Elemér, Koháry Béla, Peck János, Fehér Márton, Blahó László, Teodorovits János, Krajszovics Pál, Tekál Zoltán, Berdó János, Pfeiffer István, Várbíró György, Haidler Ferenc, Pfeiffer János, Frey János, Fekete Jenő, ifj. Dikk Fidé, Vidoni Szalámigyár, Wilhelm József és Fiai, dr. Orel Géza, Stauffer sajtgyár.*

Adományozók névsora: *Koestlin L. és Társai, Győr, herceg Esterházy Husárgyár Kapuvár, vitész Setéthy Alfonz, Pathó István különlegességi hentesáru üzeme, Guttman Ernő sonka-*

Szüksége volna általában a kereskedelmi pályát is képesítéshoz kötni.

Scholtz Róbert:

A kereskedelmi tanoncképzést úgy vélem sikeresen megoldhatónak, ha az bizonyos szakmai képzést is nyújt.

A tanoncoktól a középiskola négy osztályának sikeres elvégzése — szerény nézetem szerint — mindenesetre megkívánandó, mert hogy valaki kereskedelmi szakképzést nyerjen, ahhoz feltétlenül némi előképzettségre is szükség van.

Ugy vélem, elegendő, ha a kereskedelmi tanonciskolában a könyvvel-tölt, kereskedelmi levelezésből és a kereskedelmi ismeretekből csak az alapfogalmakat tanítják, ezen tantárgyaknak a komolyabb része egy segédkereskedelmi szaktanfolyamon adhatók elő, amikor ezeket a szaktárgyakat a fiatal segédnek egyidejűleg az üzletben gyakorlatilag is alkalmazni van eljáratni. Az áruismeretnek és a gyakorlati tárgyaknak egy felsőbb szakképzési tanfolyamon való tanítását felelte kívánatosnak tartom, de csak szakmák szerint eikülönítve, mert pl. a butorkereskedőnek szüksége van a fának alapos ismeretére, míg a textilkereskedőnek egészen más szakismereti tudásra van szüksége.

Ezért a szakmai továbbképzés tekintetében okvetlenül szükségesnek tartanám, ha szorosan vett szakmai tantárgyakat a szakmától távolról hegyire ismerő szakmai kereskedők taníthatnák, amint ez a nemrég megnyitott könyvkereskedői szaktanfolyamon is divik.

Unnepi ajándék

az egész életre

a Singer varrógép

Csekély havirészletek

Singer varrógép részv. társ.

II. Corvin-tér 1. VII. Rákóczi-út 18.
IV. Semmelweis-ut. 14. BUDAPEST VII. Rákóczi-út 68.
VI. Andrássy-út 33. VIII. Baross-ut. 86.

Fióküzletek minden nagyobb városban.

Adják át a Marczibányi-téri fiuarvaházat tanonc-otthon céljaira

A főváros régóta foglalkozik a tanoncotthonok megteremtésének kérdésével, de erre eddig nem nyílt alkalom, egyrészt költségvetési fedezet hiányában, másrészt kellő felkészültség nélkül. Most ebben az ügyben igen fontos fordulat történt, amennyiben a Marczibányi-téri nagy fiuarvaház teljesen megújult s ezidőközben használatlanul áll. A fiuarvaház hatalmas ősi parkban áll, szép épülettel, egészenesen berendezve. Ipari körökben azonnal felismerték ennek a helyzetnek a tanoncotthonok szempontjából való jelentőségét s máris előterjesztések történtek abban az irányban, hogy a főváros és az állam együttesen közös hozzájárulással alapján rendezzék be a fiuarvaházat tanoncotthonnak. Az egészséges környék minden tekintetben predestinálja a szép ingatlanra, hogy erre a nemcsak célra állítsák be. Maga Szendy Károly polgármester az ipari miniszternek tette meg előterjesztését s a jelen színt az ügyben rövidesen kedvező döntés történik.

ÜVEGÉRTÉKESÍTŐ KK.

BUDAPEST, IV.,
VÁMHÁZ-KÖRUT 2.

TELEFON: 83-9-14, 15, 16.

Kossuth János Üvegyára, Ajka,
Salgótarjani Üvegyár r.-l., Salgótarján,
Tokodi Üvegyár r.-l., Tokod,

üvegtérmeiknek kizárólagos eladása, mely gyárak felőlilek a modern üvegyártás összes termékeit, úgy mint: minden néven nevezendő öblös, préselt, csiszolt, háztartási, vendéglői, világítási cikkeket, szervizet, diszmutárukat a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig, mindenfajta tejes, boros, likőrös, szikvizés, gyógyszeres, kozmetikai, vegyszeti, egészségügyi, konzervek, stb. palackokat.

Hirdessen a Baross Szövetség lapjában!

Mint szakkörökből halljuk, a Porcellán-, Kőedény- és Kályhagyár r. t.

Mint szakkörökből halljuk,

karácsonyra különösen izléses étkező- és teakészleteket, talpraesett, magyaros dísz tárgyakat hozott forgalomba, melyeket a közönség nagy tetszéssel fogadott.

Kellemes karácsonyi
Künnepet és boldog
Küjvet kíván összes
vevőinek

Grandics Ferencné

tojásnagykereskedő
Közp. vásárcsarnok
Barótfi piac. Tel.: 85-0-68

Ne kapcsolják ki a feldolgozó szabóságot a gyapjuszövet behozatalból

A textilbehozatali bizottság a jövő esztendőre szólóan előkészíti a tervekét a külföldi gyapjuszövet behozatal lebonyolítására. Ebben a megoldásban eddig a szabóipari cégek közül azokat, melyek mindig is önálló behozói voltak bizonyos mennyiségű külföldi szövetnek, egyáltalában nem veszik figyelembe, ami annál is inkább sérelmes, mert itt nem öt-hat vagy esetleg 10 éves gyakorlatról, hanem hosszú évtizedes gyakorlatról van szó. A textilbehozatali bizottság nem rekesztheti ki a fővárosi szabószalonjait csak azért, mert a mennyiség kontingentálva van. Ha kevesebb a behozható árú, akkor méltányos megosztás mellett egyre-egyre kevesebb is fog jutni. Ez a kérelem az egyenlő elbánás elveinek fogva feltétlenül meghallgatást kell, hogy találjon. Egyebekben senki sem vehet szeméret a szabóságnak semmit, hogy neki elsősorban a hazai termékeket kell favorizálnia. Ezt a feldolgozó ipar megteszi és ismeri kötelességét ezen a téren. De amint a posztókereskedelem konkrét szükségletek kielégítésére törekszik külföldi posztó behozatalánál, hasonlóképpen jár el maga a feldolgozó szabóság is, hiszen megrendelőinek tekintélyes része még ma is ragaszkodik a külföldi szövethez. Mit csinálna hát ez a szabóság, küldje megrendelőit a bécsi szalonokba? Ugy véljük, hogy magának a kereskedelmi minisztériumnak sem lehet közömbös, hogy még jobban fokozódjék a fekete behozatal, mely sajnos, amúgy is nehezen ellenőrizhető.

A vámszemledijak leépítése

A Magyar Vaskereskedők és Vasiparosok Országos Egyesülete igen érdekes tervvel lépett az érdekteljesültek elé. Arról van szó, hogy a mostani nagyon is összezsugorodott forgalom mellett ugyiszlóval nincsen behozatal tétel, melyet vámszemledij ne terhelne. Az erre vonatkozó törvényes előírások azt mondják, hogy vámszemledij felszámítása csak abban az esetben jogosult, ha a szemle hivatalos órán kívül történik. A vámiszviseelőknél napi teljes kilenc órai hivatalos idő áll rendelkezésre ahhoz, hogy a vámszemledij megejthessék. Egészen érthetetlen, hogy még ma is ennyi vámszemledij felszámításáról szó lehet, amikor behozatalunk az 1927-28 éveknek csupán egy fájdalmas töredéke. Ebben a tekintetben az importkereskedelem panaszokozik a szállítócégekre, melyek úgy látszik, nem járnak el kellő körültekintéssel és rendszert csináltak abból, hogy az importárut a vámszemledij feltétlenül terhelje. Nincsen kizárva az sem, hogy a szállító cégeknek saját külön érdeke fűződik ezekhez a díjakhoz. Különösen a vaskereskedelem körében hangsúlyozzák, hogy amennyi-

ben egészen rövid idő alatt a szállító cégek ezt az abuzusz-számba menő gyakorlatot nem fogják megváltoztatni, a piac változtatásokat eszközöl a szállító cégek között kiadandó megbízásokról. De mindentől eltekintve a közterheket azon a vonalon kell csökkenteni, ahol kilátás van arra, hogy könnyen és gyorsan fog ez sikerülni. A vámszemledij szédesége egy rendkívüli időszakban indokolt volt,

Mi lesz a Wolfner-szerződéssel?

A sajtó mélyen hallgat, pedig mennyire szokta a kisiparos problémákat előtérbe tolni. Miért hallgat most, amikor legjobban kellene beszélnie, hiszen olyan kisiparos kérdés vált aktuálissá, amire eddig keservesen vártunk. Még Heggyeshalmi Lajos kereskedelmi miniszterének idejében született meg a Wolfner-börgyár közszállítási szerződése. Ez a szerződés óriási feyvert biztosított a Wolfner-gyárnak. Valóságos hibizománya az állam keretében. Tudott dolog, hogy az összes állami lábbeli konfekció-munkának mindenkor 60%-át juttatta a Wolfner-gyárnak.

Nos, amire csaknem teljes zűnőrt esztendeig kellett várni, a most aktuálissá válik. December 31-ével lejár a Wolfner-gyár szerződése, mely öt annyira kedvezményes helyzetbe hozta. A szerződésnek van azonban egy pontja, mely azt mondja, hogy a meghosszabbítás illetve meghosszabbítás tekintetében hat havi idő alatt kell az államnak nyilatkoznia. Vagyis 1936. évi június 30-ig eldől, hogy a Wolfner-gyár megtarthatja-e ezt a kedvezményezett helyzetet, melyben van, vagy pedig új éra következik.

Annyi bizonyos, hogy ma lényegesen változtak a viszonyok. Egészen más a helyzet, mint tizenöt esztendővel ezelőtt. De a következők is mások, melyekre figyelemmel kell lenni. Akkor még elfogadható gondolat volt az ilyen nagyon fontos iparnak centrálisan is egy kézben való elhelyeztetése. Ma már ez meghaladott álláspont. Egyenesen tarthatatlan. Képtelenség, hogy közszállítási konfekciót végző nagy gyári üzemek a régi séma alapulvételével központilag egy kézben tartva vezessenek a tartással fenn. Erről nem kell bővebben beszélni.

Ebből a változott helyzetből le kell vonni a kellő következtetéseket. Az első az, hogy természetesen lehetetlen és valószínűleg közérdekszerű volna egy ipari hibizománynak meghosszabbítása. Nem vitatjuk, a szerződő gyár bizonyára igyekezett saját érdekében is megelégni kötelezettségének. De ez nem érdem. A szerződés betartása, a pontos teljesítés kötelesség. Az érdem ezenfelül van. Márpedig érdemről nem tudunk. Itt csak üzlet van. Az üzletnek pedig mindkét félre egyaránt jónak kell lennie. Nos megállapíthatjuk, hogy eleddig a Wolfnerékra az üzlet legáltalában is jobb volt. Ha az ember az u. n. bizalmasan beavatottakat hallgatja, akkor ugyan hosszú sírásmokat hall arról, hogy mennyi minden van ezen fényesnek hitt, de egyáltalában nem annak bizonyuló kereset mögött, de azért higgyük csak el, hogy a Wolfnernek jól jött eddig ez és jól jönne ezután is.

A meghosszabbításról nem igen lehet szó. Ennek megvannak a maga speciális, a Wolfner-gyáron kívül eső okai. Vagyis a szerződés lejártá kapcsán egy egészen új helyzetet kell teremteni. Egy bizonyos változtatást a termelésnek az irányán, az egészséges

de ma semmiesetre sem az. A Magyar Vaskereskedők és Vasiparosok Országos Egyesülete a fővámgazgatóságához előterjesztéssel fordult, melyben felkérte, hogy a vámiszviseelők felett erősebb ellenőrzést gyakoroljon, mert lehetetlennek tartják, hogy a hivatalos időn belül megfelelő buzgalom mellett az egész importot ne lehetne elintézni. Remélhető, hogy ezen a téren rendszerváltozás lesz.

decentralizáció keresztül. Itt. Ezt országos fontos érdekek diktálják. Ugy véljük, mérvadó helyen kellő mértékben tisztában is vannak ezzel.

Mármost a decentralizáció keresztülvitelénél nem szabad megismélni annak, ami 15 esztendővel ezelőtt, megengedjük bizonyos fokig talán kénszerű helyzetben megtörtént, hogy csak a gyáripart favorizálták. Azt hisszük, hogy az egész 15 esztendő alatt a Wolfneréknek a szerződési előnyhelyzet egészen biztosan nyereséges volt, míg a kézműveseknek a legjobb esetben is csak keresetes, de már az újabb időben ez sem.

A nagy közmegelegelések iparfejlesztő hatása ismeretes. Magyarországon sohasem tudott volna nagy ipar kialakulni, ha a hatalmas közszállítások milliárdos forgalma nem adta volna meg hozzá a megfelelő alapot. Ez különben egy világszerte elismert és a tapasztalatok által igazolt tétel. Mármost az iparfejlesztésnek láttuk eddig azt az irányát, hogy egy gyárpár emelkedett ki a semmiből és a fejlődött kézművesipar süllyedt vissza ugyiszlóval a semmibe. Tehát a közszállítások iparfejlesztő hatása az iparosítómegreke növelésállítását, gazdasági gyengülést hozott.

Erre a körülményre kellően figyelünk kell fontos elhatározásánál s azt hisszük ezt a körülményt kell figyelembe venni most is, amikor egy olyan hatalmas iparfejlesztő szerződésnek meghosszabbításáról lesz szó, mint a Wolfner-szerződés. Egészen kikapcsolva a világnézet szemponatokat a tisztán csak gazdasági alpra helyezve a kérdést, azt kell mondanunk, az ország vitális érdekei amellett szólnak, hogy ezeket a nagyszámú rendeléseket, amit évek sorára átszámítva ez jelent, mégis csak iparunk általánosabb, egészségesebb fejlesztésére igyekezzünk fordítani. Ennek első lépése, hogy most ragadjuk meg az alkalmat ahhoz, hogy az iparosságot abba a helyzetbe juttatjuk, hogy a közszállítási konfekció munkáiba termelőleg jobban bekapcsoljuk. De használjuk fel arra is, hogy a decentralizációt végrehajtsuk. Több munkáskezel tudunk így bekapcsolni s olyan szervezetet létrehozni, melynek szállítási értéke hatalmas lesz.

A reform-kormány ez a feladat, hogy a szerződés lejárta kapcsán érvényesítve a maga elgondolásait. Tudjuk egészen biztosan, hogy ez nem könnyű feladat, mert nem kis, hanem nagy befolyások érvényesülnek. Azonban azt is tudjuk s éppen a szerencse az egész dologban, hogy a dolgoknak fordulata tárgyilag szól ellene a Wolfner-szerződés meghosszabbításának. Az ismert érvek: a munkások ezreit kellene szelnekeresztetni, ez egyszer nem fognak használni, mert egyfelől biztosítani fogják a munkások elhelyezkedését, másfelől pedig a megoldás abban az irányban fog mozogni, hogy az eddigieknél még több munkaalom legyen biztosítható.

Rendelet

a cégtulajdonos elhalálózásának a cégjegyzékbe való bevezetéséről

A m. kir. igazságügyi miniszter a Budapesti Közlöny december 11-iki számában (282. sz.) 31.555/1935. I. M. szám alatt rendeletet bocsátott ki, mely intézkedik arról, hogy a cégtulajdonos elhalálózásának tényét a cégjegyzékbe be kell vezetni. A rendelet úgy szól, hogy kereskedelmi cég tulajdonosának vagy cégtulajdonos elhalálózását a kereskedelmi cégjegyzékbe be kell vezetni. A bejegyzést a cégbíróóság csak jogerős hagyaték átadó végzés vagy más a jogutódlást megállapító hivatalos okirat alapján eszközölheti. Az igazságügyi miniszternek ez a rendelet 1936. évi február hó 1-ével lép hatályba.

Polgármesteri szigor a Fejér és Dános céggel szemben

Az angyalföldi szivattyutelep legutóbbi kiírásánál általános feltűnést keltett Fejér és Dános cég u. n. legolcsóbb ajánlata, melyel szemben még illetékes tényezők is azt hangoztatták, hogyha az ajánlat irreálisnak is bizonyulna, akkor is el kellene fogadni egyszerűen csak azért, mert a pályázó annyira közismerten nagy és komolyan alapozott cég, hogy vele szemben megfontolásoknak nincs helyük. Most aztán némileg folytatása lett nem a szivattyutelepnak, hanem Fejér és Dános közszállítási szerződésének. Ugyanis ő volt az, aki a Fehérszástéri iskola lebontásáért az összes ajánlattevők közül a leg többet 72.000 pengő ajánlatot s természetesen, hogy neki adták ki a megbízást. Fejér és Dánosok azonban kötelezték magukat arra, hogy a lebontást december 1-ig feltétlenül befejezik s amennyiben ez meg nem történne, úgy minden napi késedelemért 100 P. pónáért fizetnek. December elseje már elmúlt, de a Fehérszástéri iskola lebontási munkálatai nincsenek befejezve. A polgármester nem ismert pardont, hiába kérte Fejér és Dános, hogy erre meg arra és amarra való figyelemmel neki haladékok adjanak, a polgármester ragaszkodik a napi száz pengőhöz s így nem bánja, ha akár hosszú hónapokig fog még tartani a bontás. Az eset csak azért érdekel bennünket, mert igazolva látjuk azt, hogy a közszállításoknál van egy réteg, mely mindenképpen igyekszik benne maradni, egyszerűen úgy, hogy a legdrágább ajánlatot teszi, egyszerűen, ha a legolcsóbbat, vagyis mindenképpen azt állítja megáról, hogy a közérdeknek egyedül ő a derék őre. Ha ez így van, akkor tessék realisan végrehajtani az elvállalt munkát a határidőre azt befejezni, Ha ez nem történik, akkor maradjon a szélsőséges ajánlatokkal szemben táplált az a felfogásunk, hogy ezek tisztában vannak a maguk irrealitásával, de mindig számítanak arra hogy valami uton-módon korrigálják a kalkulációjukat. Nos a polgármester nem enged s mi csak helyeselhetjük.

Brunhuber udvari és kamarai főnyaképesz
VIII., Baross-utca 61. Tel. 34-178.
Művészi előnagru fenyképek, levelezőlapok, aquarell, olajfestmények.
Jutányos árak.
Baross legok és azok családtagjainak 10% kedvezmény.

Krayer-Lakk-Festék
Krayer E. és Társa
Budapest, V., Váci-ut 84. Tel. 86-539

Kneisz József a cipészipari termékek irányáiról

Az elmúlt esztendőben az osztrák új ipartörvény behatása alatt a szomszédos Ausztriába kialakult gyakorlat folyamánként nem állunk is felmerült az a törekvés, hogy az áruk kérdésében az ipartestületek csináljanak rendelt kötelező irányárakat megszabásával. Számos szakmában találkoztunk is ezzel a törekvéssel s elmondhatjuk, hogy ezek több-kevesebb sikert is könyvelhetnek el.

A cipészipari irányárak szükséges. Ségéről Kneisz József, a fővárosi cipésziparosok egyik ismert közéleti férfia a következőket mondja:

Az irányárak érvényesítéséhez mindenekelőtt *fegyelmezett ipartestületre van szükség.* Ez az első feltétele annak, hogy ezzel a kérdéssel lehessen foglalkozni. Ha megvan a fegyelm és az ipartestület közgyűlésének határozata, akkor legálább erkölcsileg meg van adva annak lehetősége, hogy irányárakról beszéljünk, ezeket megállapítsuk és elvárjuk, hogy ezeket be is tartsák. Sőt, tovább megyek. Meg van ebben az esetben annak is lehetősége, hogy az irányárakat betartassuk. Egyszerű a helyzet Ausztriában. Ha az ipartestületnek legalább $\frac{2}{3}$ többsége irányárakat megszab, az összesség tartozik azokhoz ragaszkodni, s amennyiben bárki is ez ellen vét, *rögtön tisztességtelen verseny címén megindul ellene az eljárás.* Annyit mi itt Magyarországon is tudunk gyakorlatból, hogy a tisztességtelen versenynek az érdekeltekre rendszerint igen józanítólag hatnak s tényleg megvan az eredményük, amit várni k tölük, nevezetesen, hogy bizonyos cselekmények szűnjenek meg.

Igy nem lehet kétséges, hogy ez az irány nálunk még akkor is eredményes lehetne, ha különben nincsen külön törvényi jog, amely az ipartestületnek ezt a széleskörű beavatkozást lehetővé tenné. Ugyanis az összesség határozata kétségtelenül kötelező erővel bírhat s így *természetes, hogy az ipartestület kötelezheti tagjait arra, hogy bizonyos feltételek mellett gyakorolják iparukat.* Ilyen feltétel az, hogy a munkálatokért megszabott tisztességes árat kérjenek. Erre a cipésziparban annál is inkább szükség volna, mert rengeteg olyan konkurens jelenség van ebben a szakmában, melyet sehol másutt nem találunk. Még a javító-munka terén, ami pedig számos szakmánál kizárólag a kézművességnek fenntartott munkakört jelent, a cipészágban a mechanikai eljárás konkurenciát csinál. De másfelől a cipészársadalom szociális elesettség is belső versenyt fejlesztett ki olyan mértékben, hogy a szakma lezüllik mélyen a bémunkásság nivója alá. *Nem lehet az államerdek semmiféle vonatkozásában, hogy az ipar önálló gyakorlása még annyit se jelentsen, mint a munkássors.* Minden indok megvan tehát arra, hogy az irányárak, még pedig a kötelező irányárak gondolatával mi is gyakorlatban foglalkozzunk.

A Kék-Könyv erkölcsileg kötelez

A Baross Szövetség felhívása tagjaihoz

A Kék-Könyv első sorozata sok ezer példányban immár rendeltetési helyén van. Ez a könyv jegyzéke azoknak a cégeknek, melyek a Szövetség kebelében tömörülve, át vannak halva attól a gondolatól, hogy egymásért-egymással szálljanak sikra. Ebben a könyvben megmondja magáról mindenki azt, hogy pontosan, lelküimeretesen fog mindenkor szállítani. Aki magát ebbe a könyvbe felvette, egy nagy közösség erkölcsi irányelveit ismerte el magára nézve kötelezőnek. Melyek azok? Elsősorban az, hogy ki-kik saját beszerzési tekintetében mindenekelőtt ezt a könyvet tartja irányadónak. Ha történetesen ebben a könyvben nem találná meg adott esetben azt a forrást, melyre szüksége van, a *Kék-Könyv szelleme kötelezi őt arra, hogy a szövetségi szerveknek érdeklődjék a megfelelő beszerzési hely iránt,* feltéve, hogy azt még nem ismerné. Vagyis az első erkölcsi parancs, melyen a Kék-Könyv felépült, nem egyéb, mint a *gyakorlatba való átvitele annak a gondolatnak, hogy a Baross-tag Baross-tagot támogat.* Ennek a jelszónak gyakorlati értéke csak úgy lehet, ha élő valósággá válik. Aki ezt a gondolatot nem követi, annak a Szövetségen belül szervezkedés szükségességéről még nincsen kellő tudomása; az *öntudatlan nem élő szervezeti ember, hanem csak holt figura.* Ennek az öntudatnak keresztülvitele, a gyakorlatban való érvényesítése az első cél, melyet megkerülni senkinek sem szabad. Aki ezt tenné, vétkezik önmaga ellen, vétkezik összes szövetségi társai ellen és az egész társadalom ellen. Ez az első parancs azt mondja, hogy a Szövetségen belül vannak azok a kereskedők és iparosok, valamint vállalkozók, akiknek minden gazdasági megnyilatkozása a gazdasági élet erkölcsi irányelveinek szem előtt tartásával történik.

Az erkölcsi parancsnak második, nem k kevésbé fontos része az, hogy a vevő, illetve a megrendelő közönséggel való kapcsolatban érvényre juttatjuk azt, hogy *Baross-tag csak Baross-tagot ajánl.* Ez a kifejezője annak a szolidaritásnak, melynek érvényrejuttatásáért vagyunk. *Aki ez ellen vét, éppen olyan súlyos mulasztást követ el, mint aki a parancs első részét nem tartja meg.* A parancsnak ez a két oldala nem mond tehát egyebet, mint azt, hogy mi kereskedők, iparosok, vállalkozók ott állunk a gazdasági élet órhelyein s hivatásuk az, hogy minden forgalmi folyamatot a mi saját csatornáinkba vezessünk, akkor is, ha mi adunk ki pénzt, akkor is, ha mások adnak ki pénzt.

Aki a Szövetség tagja, az már a felvételnél olyan széleskörű megvizsgálás rostáján esik át, éppen gazdasági megbízhatósága, szállítóképessége s min-

den egyéb szempontból, hogy mindannyian, még akkor is, ha személyesen ismeretségben nem volnának egymással, feltétlen bizalommal lehetünk azon hirdetés iránt, melyet a Kék-Könyv magában foglal. Ez az alapja annak, hogy a Kék-Könyv a mi és a közönség beszerzési kalauza.

Mindkét irányú tevékenységénél elv: *minden időben jól, jól és szolid áron.* Versenyképességünkre folyton kell vigyáznunk. *Ennek a versenyképességnek egyik alkateléme a szakképzettségben rejlő erő.* Ebben a táborban nem találhatunk senkit egyetlen foglalkozási ágban sem, hogy nem rendelkeznek a megfelelő szakképzettséggel, hiszen fundamentuma a Szövetségnek, igerősebb tőkéje a szakképesítés *elvé.* Ezt a hatalmas erkölcsi tőkét soha senki által túl nem szárnyalható *lázás szorgalommal kell alátámasztanunk.* Ha ez megvan, hiába a gazdasági élet spekulatív eleme, ezt a tábort nem tudja megingatni senki. Ellenkezőleg olyan széles körben ébreszt maga mellett rokonszenvet, hogy megindul a legegészségesebb propaganda, az t. i., hogy mindenki állítja annak fontosságát, miszerint *ezt a tábort felkarolni, nagy társadalmi közös szükségesség.* Nem lehet kifejezni azt pénzben, hogy ennek a mozgalom kiszélesése, mennyit ér. Azt hisszük, hogy *mindent.*

A Kék-Könyv második nagy parancsa, hogy mindenütt, ott, ahol ezeket a sorokat még erősíteni kell és a megfelelő kereskedő, iparos, vállalkozó tényleg rendelkezésre áll, megtesszük a magunk akvizíciós tevékenységét és erősítjük sorainkat. *Ebben a Szövetségben, kiemelkedve a magyar társadalom egyéb szervezetei közül, tényleg áll az elv, hogy egy mindenkiért, mindenki pedig egyért.* A közös munkálkodás, az összefogás tetesletelése ez a szervezet, mely csak alkotó, teremtő munkát ismer, de sohasem támadást, rombolást.

Van azonban a Kék-Könyvnek a magyar társadalom részére szóló parancsa is. Ez pedig a következő: *nem hivatkozhatsz te társadalom arra, hogy nem voltál kellően tájékozva.* Ime megadjuk neked az iránytűt, kezdedbe rakjuk le a jegyzékét annak a körnek, melyből saját érdekedben nem szabad kizáródnod soha. Ez a jegyzék neked, társadalom azt jelenti, hogy hosszú évtizedek súlyos mulasztásai után végre van itt egy társaság, mely a századok romok túlnyomó részének eltakarítása után végre nyújt valamit azokból az alapokból, melyeket könnyel és vérral rakott le. A magyar társadalmat

e Kék-Könyv nem kevésbé kötelezi. A társadalom nemcsak, mint az egyéni fogyasztó, hanem amorf alakzata jön tekintetbe, hanem *abba a vonatkozásában is, hogy hivatalos szervezett formájában való megnyilatkozásainál is folyton ott legyen kezében a Kék-Könyv.* Maga ez a társadalom szintén *vegye ki a maga építő tevékenységét ebből a munkából.*

A MABI építkezési programja

A napokban folyt le a MABI közgyűlése, mely elejétől végig méltóságos tárgyalás képét mutatta. Már maga a szakszerű és őszinte beszéd, melyet *dr. Hindy Zoltán* ügyvezető-igazgató tartott s mely számolt minden vonatkozásában a tényleges helyzettel, mely hatást tett a közgyűlés tagjaira. A közgyűlés az összes szármadásokat és a költségelőirányzatot, dacára számos hozzászólásnak, változtatás nélkül fogadta el. Gazdasági körökben nagyon jó hatást tett a MABI azon sorozatos javaslata, mely építkezések elrendelésére vonatkozik. Már az 1936. év folyamán nem kevesebb, mint 4 millió pengő beruházást fog a MABI eszközölni. Ebből az összegből Balatonlellén 600 ezer pengő költséggel üdülőházat, valamely hegyvidéken fél-millió pengő költséggel ideg-sanatóriumot, a Mátrában 100 ezer pengővel Basedow-intézetet létesít. A központi igazgatás épületét 1 millió pengővel kiegészíti és a központi kórház épületét félmillió pengővel bővíti. Ami a MABI öregségi ágazatnak tőkéit illeti, érdemes felfigyelni arra, hogy ezekből nem kevesebb, mint 8 millió pengő van bérházakba fektetve, közel 5 millió modern kórházakba, 10 millió LÁB kölcsönkötvényekbe és 8 millió állami kincstárjegyekbe. Mindenesetre idők jele, hogy az OTI is, meg a MABI is egész tekintélyes összegeket bocsátottak közvetlenül az államkincstár rendelkezésére.

Kiadják már az erdélyi alma behozatali engedélyeket

A belföldi almatermés elhelyezésének érdekében a kormány a behozatali engedélyezést először csak február hóra tervezte, utóbb megváltozott a helyzet és januárról volt szó. Most ez ügyben döntő fordulat történt, amennyiben beható tanácskozások után úgy döntöttek, hogy az engedélyeket már a közelebbi napokban kiadják. Ezzel a behozatali érdekeltégek körében a várakozás izgalmai mindenesetre lecsendesednek. A behozatali a román kompenzációs számla kedvező szaldója teszi lehetővé. A kormány azonban kikötéseket tesz, amennyiben az importőrök kötelezve lesznek a behozott mennyiséget hűtőházilag tárolni, ahonnan a mennyiséget forgalomra hozatalra csak újabb intézkedés alapján adják ki.

Könyvek, Színházjegyek
Pfeifer Ferdinánd (Zeller Testvérek)
nemzeti könyvkereskedés
Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 5.
(A Nemzeti Kézzintéző palotájában)

Mégegyszer Levin Miksa könyve

A magyar törvényalkotás egyik legközelebbi feladata lesz nyugvóponttra juttatni az áruházi verseny kérdését. Minthogy egészen biztosan tudjuk, hogy az ügy most már dűőre kerül, ezért tartjuk fontosnak azt, hogy Levin Miksa már egy ízben ismertett könyvére újból visszatérjünk.

Amit hiányolnunk kell benne, az, hogy egyetlen szóval sem tesz említést azokról a külföldi sorozatos törvényekről, melyek éppen Franciaországban az áruház szűlföldjén hozták az áruház ellen. Természetesen nem tesz említést más külföldi törvényről sem, pedig világos, hogy ahol a törvényhozás annyira széles területen avatkozott az áruházi verseny fékezésébe, mégis csak kell lennie valaminek azon szociális és főleg gazdaság-pénzügyi kifogások mögött, melyeket az áruházak ellen felhozunk. Ez az irat csak egyoldaluan, még pedig az áruházi vállalkozó közgazdasági szerepeltetésének egyoldalú megvilágításában adja a problémát, annak árnyoldalait teljesen elrejtja s már ezért is meg kell tagadnunk Levin Miksától azt, amit egy közgazdasági irattal szemben első feltételnek szánunk: a tárgyilagosságot.

Nem tudjuk, hogy a szerző honnan meríti azt, hogy Magyarországon csak két áruház van. Mi ennél sokkal többről tudunk még akkor is, ha elfogadjuk az áruházakat azt a meghatározását, melyet Levin Miksa könyvében ad s mely nagyjából fedi a magyar kir. kuriának is az álláspontját az áruház definiálását illetően. Ez a beállítás a tények félreismérésén, vagy pedig ügyes taktika lefektetésén alapszik, mert ha valóban nincs több, mint csak két áruház, akkor — legalább a kormány felé beszélve a kérdés beállítására — miért kell büntetni azt a két áruházat, mely — szerinte — ebbe a nyomorúságos világba a megváltást és a szegény embertömegeknek a megnyugvást hozza. De ha csak kettő van, akkor bizonyosan nem is érdemes törvényi intézkedést foganatosítani, hiszen a problémának nincsen olyan ereje, amely szükségessé tenné a beavatkozást.

Ezzel a feltevéssel azonban Levin Miksa nem egészen szerencsés. Mert ha elfogadjuk, valójában azonban tagadjuk, hogy csak két áruház létezik (bizonyára csak a szerző szemében, aki első áruházakat a Corvint és másodiknak legerősebb konkurenciát számítja, de a többről magas lovon ülve nem hajlandó tudomást venni) akkor iszonyatos nagy veszedelmet jelentenek ezek az egész országra, hiszen maga Levin Miksa állítja azt, hogy az országnak 1.5 milliárd pengőre tehető kiskereskedelmi forgalmából ez a két áruház kb. 30 millió pengőt csinál saját maga, vagyis kereken 2%-át az egész ország detail kereskedelmét rántotta magához két vállalkozás. Ő csak két áruházi vállalkozással számol s minthogy

több van, akkor könnyen elképzelhető, hogy még további nagyon jelentékeny százalékos részesedések van az áruházaknak az ország detailkereskedelmi forgalmából. Nincs tehát szerencséje a t. szerzőnek azzal, hogy az áruházi problémát ilyen módon kicsinyítve akarja beállítani, mert igazán csak ez a mód vezetett most már hitelesen is arra, hogy megismerjük milyen rettenetesen nagy veszedelem ez.

Szerző azonban saját maga is kell, hogy megérezze ennek az érvelésnek hiányosságát. Védekezve az áruházak elleni propaganda elhárításával, az az adótt járta ki, hogy az áruházak létevése komoly közgazdasági bajt jelentene. Kérem, ha csak két vállalkozás megszűnéséről van szó, hogyan lehet itt komoly gazdasági baj, különösen akkor, amikor maga Levin Miksa sem tagadja, hogy az áruházakról elveendő forgalmat a detailkereskedelem ragadná magához s természetesen, hogy megerősödve még több munkaerőt kellene beállítani. Mert a detailkereskedelem valóban csak annyi alkalmoztatást foglalkoztat, mint amennyit feltétlenül muszáj, ő nincs abban a szerencsés helyzetben, hogy átbővíthetessen embereket. Nos ha az áruházi kampányt egészen a végéig kibővíteni még képes lesz, akkor munkája megszaporodik s rögtön beáll az új munkaerő felvételének szükségessége.

Kedves formulája Levin Miksának, hogy az áruház a detailkereskedelmet forradalmasítja, mert előljár az áruk leszerelésében, utat tör a kiszolgálás modernizálásában, ő a védnöke a szabott áraknak, egyszóval majdnem úgy érzi magát az ember, hogy a tökéletes detailkereskedelmet nem is lehet máshol látni, mint csak az áruházban. Nagyon érdekesek azok a fejtegetések is, melyek sok jóindulattal azt mondják, hogy a detailkereskedelem azért nem tud ocsó lenni, mert az ő körében nincsen verseny és hogy árvetése bizonyos hagyományos elemeket rejt magában, melyektől nem tud szabadulni s ezek akadályozzák szabadabb, mondjuk forradalmibb munkájában.

Levin Miksa urat felkérjük, fáradjon el a kamarába és a zsűri-nél érdeklődjék azon perek és eljárások iránt, melyek a detailkereskedelem köréből a késhegyre menően kiélezett verseny miatt esztendőktől óta folyamatba tételnek. Rögtön más lesz a véleménye és bizonyosan nem írta volna még könyvének ezt az érdekes — elméleti passzusát sem.

Félreérti azonban Levin Miksa ur az áruházi propaganda célját is. Mi ugyan állítjuk, hogy áruházakra per abszolút nincsen szükség, mert sem Budapest, még kevésbé Csonkamagyarország nem olyan gazdagok, hogy ilyen közgazdasági luxusberendezésekre telhetnének, de soha egy szóval sem mondtuk, hogy az áruházakat

csukják be és rombolják le. Ilyet kereskedő és iparos, tehát a jogtisztelő társaságtól feltételezni nem szabad. Azonban ez a jogtisztelő ne adjon okot félreértésre, legkevésbé az áruházak frontján. Minden jog csak addig az, míg a szomszéd jogos érdekébe nem ütközik. Amint ez bekövetkezik, azonnal szabályozásnak van helye. Nos az áruházi propaganda ilyen szabályozást követel. Ezek között az első: az áruházak élmiszerkereskedéstől való eltiltása, amivel legelősebb gazdasági reklámszűkítőként esnek el, mellyel bizony nagyon is visszaéltek. Másodsor pedig az áruházi nagyobb forgalomnak erőteljesebb megadóztatása.

Az csak elég konstruktív elv, hogy azt kívánjuk, ha két vállalkozás 30 millió pengőnyi forgalmat tud magához ragadni, hogy ezen forgalom után újabb pénzügyi elvek figyelembevételével adózzék, mint az általános szabályok alapján a kereskedelem adózik. Ez a kérés indokolt és jogos. Épen azon technikai és gazdasági előnyök következtében, melyeket az áruházi rendszer mellett Levin Miksa ügyes tollal felhoz, teljes mértékben indokolt, hogy az erőteljesebb forgalom gazdasági teherviselése is erőteljesebb legyen.

Hálásak lettünk volna, ha Levin Miksa a magyar viszonyokra vonatkozólag több adatot közöl a nyilvánossággal és elismeréssel adóztunk volna mint közgazdasági értekezést íróknak, ha a külföldi anyag tekintetében ma 1935. év végén nem 1927 és 1928 évi statisztikai adatokkal jön előnk. Hiszünk, hogy Levin Miksa ezekben az adatokban otthon van, de azok bizonyára nem erősítették volna álláspontját s így történt, hogy csak régi adatokat vett le az áruházak különben villámgyorsan megürülő és újból megtelő pultjairól.

Az alkalmazottakról és külön Corvin-pénzről is szól, amihez egyébként is lesz szavunk. Azonban mi nem vagyunk elragadtatva sem attól a rendszertől, melyet az alkalmazottak érdekében magasztal, sem a fizetésektől, melyek nem állanak arányban a horribilis forgalom által nyújtott nagyon tekintélyes vállalati tiszta bevétellel, de még kevésbé vagyunk megbékülve azzal a fordított numerusz klauzzussal, melyet az áruházak személyzetük összeállítására s felvétele körül gyakorolnak. A mi kereskedőnket agyonüti, a mi vérünket fel nem veszi, ellenben társadalmunk pénzére vágyik, — ugyan mondja meg t. Levin Miksa alelnök ur, miért legyünk szerelmesek az Ön áruházába, illetve az áruházi rendszerbe?

Színházi láncszövek, szemüvegek, orrcsipek, Zeiss-üvegekkel, Barometerek, hőmérők a legjobb kivitelben
CALDERONI ÉS TÁRSA
látszerészeknél
Bpest, V., Vörösmarty-tér 1. TELEFON 81-1-48

Rónay István emlékezete

Alig egy hete van annak, hogy a magyar iparosságnak egy érdekes és értékes embere ment el tőlünk: Rónay István, Magyarország ezüstkoros cipész-mestere, számtalan iparos-kitüntetés tulajdonosa, az iparos közélet buzgó férja. Szövetségünknek alapítási óta mindig lelkes, szorgalmas, alkotó tagja.

Elvonulása nagy csendben történt, pedig Rónay István mást érdemelt. De az ő egyéniségéhez, személyiségéhez így illett; nem volt sohasem a beszéd, hanem mindig az alkotás embere. Kiemelkedő szaktudása alapján világszerte iskolát alapított, különösen a magyar sport-cipészeten, melynek egyik úttörője volt. Szabad idejét a szakmának szentelte s az utolsó években minden tevékenységét a cipészek Rökkantegyesületének ügyeire fordította, mely most itt maradt árva, vezető nélkül. Emlékeztet, hogy akciót indított meg annak az érdekében, hogy az iparostületek és az iparos altruisztikus intézmények az általuk jegyzett hadikölcsönök alapján indokoltan magasabb segélyt kapjanak, illetve azok, melyeknek e segély eddig nem jutott, ezt végre elnyerhessék. A B. Sz. cipészipari szakosztálya kedden este tartott ülésében Botos Miklós előző meghatározottan mondott bucsuztatót Rónay István mester felett, a Szövetség pedig jegyzőkönyvileg örökölte meg emlékét. A szép üzemet, melyet Rónay István alapított, most fia egyedül vezeti. A megboldogult éltől-csességéhez tartozott, hogy értecségit tett fiát a legalaposabb tanonckodással ránevelte a szakmára. Így aztán eredményesen továbbírózhatnak egy műhely, melyben kötelességtudás, szorgalom voltak eddig is az irányadó elvek.

Drogista pályára csak érettségivel lehessen lépni

Az Országos Gyűlés elhatározta, hogy felkérte a Magyar Drogista Testületet és a Budapesti Drogisták Ipartestületét és Szövetségünket, hogy közös feliratban forduljanak a m. kir. kereskedelmi miniszter urhoz, hogy az 1923. évi 78000. K. M. sz. rendelet 156. §-ának 3. bekezdésében foglalt rendelkezést a drogistákra nézve változtassa meg olyképpen, hogy a pályarálépésnek legalsóbb foku előképzettséggel középiskolai érettségi legyen, illetve drogériába gyakornoknak csak olyan ifjút lehessen felvenni, aki középiskolai érettségi bizonyítvánnyal rendelkezik.

Zsacskó és lárza
Móri Köszvénygyógyászati Rt.
csuzdája
Budapest, Mészáros-u. 19.
Déli vasuti p. u. II. kapu.
Telefon: 55-752.
Magas kalóriájú háztartási és üzemi szén

Kereskedők, iparosok védjük meg saját érdekeinket!

Fontos adóügyi tudnivalók az év végén és az ujesztendő küszöbén

A Baross Szövetség tagjai minden egyes fővárosi adófelosztó bizottságban helyet foglalnak. A hetek óta folyó tárgyalások igen erősen megvilágították a mostani helyzetet. A panaszoknak jóval több, mint a felét el lehetne kerülni, ha a legkisebb kereskedők és iparosok csak valamennyire is súlyt helyeznének arra, hogy saját érdekeikben tisztázzák a maguk jövedelmi és anyagi helyzetét.

Első és főteendő ebben az esztendőben az, hogy aki eddig nem vezetett üzleti könyveket, vagy rendszeres feljegyzéseket, az ezental feltétlenül csinálja meg. Kiindulási pont az 1935. évi december 31-i állag. Ezen a napon a leltár készítésével állapítsák meg az érdekeltek, hogy milyen a tisztá vagyoni helyzetük, mennyi az aktívájuk és mennyi a passzívájuk. Aki képes rá, az január 1-től kezdve vezessen könyveket. Már karácsony hetében szerezzék be a megfelelő könyveket, melyek ha nincsenek bélyegezve, bélyegeztesse azokat. Minden egyes kereskedőnek vezetnie kell egy pénztárkönyvet, egy olyószámlakönyvet és egy fő-

könyvet. Ennél kevesebb számú könyvet a kettős könyvviteli rendszer mellett nem vezethet. Aki nagybani kereskedő, az még tartozik raktárkönyvet is vezetni. Aki nagybani és kicsinybani kereskedő, az tartozik raktárkönyvet vezetni abban az esetben, ha nagybani forgalma több, mint 20%-át teszi egész forgalmának. Ha ennél kevesebb, akkor raktárkönyv vezetésétől eltekinthet. Az adóhatóság ugyan kifogást emel a raktárkönyv hiján az ellen, hogy a könyveket az adózás alapjául elfogadják, de a közigazgatási bíróság az ily kifogás ellen beadandó felelősségnek feltétel nélkül helyt ad.

Fentiekből következik, hogy detailista vagy kisiparos raktárkönyveket vezetni nem tartozik. Természetesen nem tartozik egyéb könyveket sem vezetni, feltéve, hogy nem bejegyzett cég. Ha valamely cég bejegyzett, akkor nem vitás, hogy könyveket vezetnie kell, mert a kereskedelmi törvény a könyvvezetési kötelezettséget a bejegyzett kereskedőre nézve kötelezően állapítja meg.

Az év végével azok is, akik eddig még nem vezettek szabályszerűen, vagyis fűzött, ol-

Rögzített adóalapok felmondása

Ezennel figyelmeztetjük tehát a tagokat arra, hogy már az év végén a leltár és a zárszámadás elkészítésénél legyenek figyelemmel arra, hogy adójukat mondják fel, ha az adóalap már a multban is sok volt, vagy pedig ha méltányosan is lett megállapítva, de a folyó esztendőben viszonyaik annyira megromlottak, hogy ez az alap már fenn nem tartható.

Erre azért is legyünk éber figyelemmel, mert ha 1936. évi január 31-éig nem mondjuk fel a rögzített adóalapokat, ezzel a joggal már nem élhetünk és így az 1935. évre jogerősen megállapított adóalap automatikusan az 1936. évre is érvényes marad. Ezzel ne tévesszük össze a kincstár felmondási jogát, akinek minden év március 31-ig bezárólag joga van az előző évi adóalapot felmondani s a felet új adóállomással készítésére felhívni. De ne tévesszük a január 31-iki terminust a február 29-ikkével sem, mert ez utóbbi határidőig a nem rögzített alá eső adóalapokra vonatkozó rendes évi adóvallomásokot kell beadni.

Tehát rögzített adóalapok felmondása: 1936. évi január hó 31-ig bezárólag. Mely adóalapok vannak rögzítve? Minden kereseti vagy jövedelemadó alap, mely az 1935. évben 10.000 P-t meg nem haladt. További minden vagyonadóalap, mely évi 6000 pengőnél kisebb jövedelem esetén 15.000 pengőt és évi 6000—10.000 pengő kereseti terjedő jövedelem esetén évi 20.000 pengőt meg nem haladt. A felmondás egyszerű beadványban történik, vagy új vallomás tételével minden beadvány nélkül. Ez utóbbi esetben magára a vallomásra írjuk rá: 1935. évben rögzített adóalapot ezennel tisztelettel felmondom és kérem az új adóalap megállapítását.

Nem elégséges a felmondás jogával élni és új adóalap megállapítását kívánni, hanem kellően indokolni is kell a változást. Itt nem az a fontos, hogy sirjunk, hanem hogy bizonyítsunk. Mégpedig azt bizonyítsuk, ami van, vagyis hogy jövedelmünk, keresetünk kevesebb. És az a fontos, hogy bizonyítékainkat úgy adjuk elő és hitelesen úgy támasszuk alá, hogy az adóhatóságot abba a helyzetbe hozzuk, hogy megvizsgálva az ügyet, eleget is tehessen kérelmünknek. A legtöbb adózó felmondja az adóját, de elfelejti azt indokolni, fellebbez és még a tárgyaláson is teljesen készletlenül áll. Ha maga az adózó mulasztja el a legsajátabb ügyében a gondos számadást, miként lehet azt kívánni az adóható-

dalszámozott, bekötött, átfűzött, bélyegzett és illekezett könyveket, az elmult 1935-ös esztendő minden eseményét összefoglaló üzleti feljegyzéseket rendszeres képbé foglalják a kezükben levő bizonylatok alapján. Ha ezen munka közben azt tapasztalják, hogy anyagi viszonyaik romlottak, ez esetben nagyon ajánlatos, hogy a törvény által megengedett joggal élve, adóterheiken csökkentsenek.

ságtól, hogy ő még jobban ismerje a fellebbezőnek boltját, műhelyét? Ilyen körülmények között az adóhatóság természetesen kényszerül arra, hogy külső ismérvek alapján állapítsa meg az adót, ami természetesen nem fog megfelelni az adózó várakozásának.

A felmondásnak az adózó összes adónemére egyszerre kell, hogy történjen. Aki tehát kereseti, jövedelmi és vagyonadót fizet, mind a három adónemet egyszerre tartozik felmondani és mind a háromra vonatkozólag új vallomást adni. Figyelmeztetjük tagjainkat arra, hogy amennyiben cégük után kereseti adót más kerületben fizetnek és lakhelyük szerint jövedelmi adóval ismét más adókerület rója meg őket, a felmondásnak mind a két helyen nem kell ugyan bekövetkeznie, de célszerű ezt megtenni.

Egy szó: az adóhatóság előtt nem számít az érzelmesség, ott rideg tárgyi bizonyítékokkal kell tudni előállni. Ha valaki a megdönthetetlen számszerűség eszközével nem tudja alátámasztani rögzített adójának felmondását, mert nem állnak rendelkezésre megfelelő adatok, viszont helyzete mégis tekintélyes mértékben romlott le, akkor ajánlatos beadványban indokolni a felmondást, de egyben az előadottak alátámasztására megfelelő fórumok igazolását, így például az ipartestületét becsatolni arról, hogy az anyagi romlás bekövetkezett.

Végül még egyet. Megtörténhetik, hogy 1936. évi január hó 31-ére valamelyekből folyólag a felmondását számszerűleg alátámasztani, illetve új vallomást adni nem tud. Nehogy a határidőt elmulassza, ajánlatos a felmondást megcsinálni, azonban egyttal az új vallomás benyújtására határidő meghosszabbítását kell kérni, ami 2 P-ös okmánybélyeg alá esik, mint-hogy ez esetben a felmondás rögtön kérelmet is tartalmaz. Az adóhatóságok az ily kérelmeknek rendszerint helyt szoktak adni. Természetes, hogy a halasztást megfelelően kell indokolni. Ezen rendkívüli esetben ki-kí saját maga fogja életkörülményeiből tudni azokat az okokat, melyek felhozhatók.

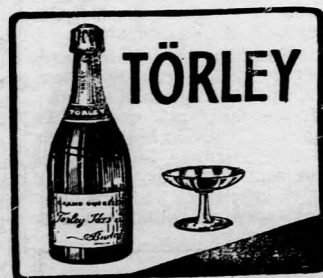
Az 1935. év tapasztalatai indítottak bennünket arra, hogy már most hívjuk fel tagjaink figyelmét ezekre a lépésekre. Az egész év folyamán adóügyi irodánk igen szűrűn foglalkoztatva. Most már meglátszott, hogy az emberek hozzá szoktak ahhoz, hogy adóügyekben mindig ponton és ha nincsenek kellően tájékozódva, sohasem a saját fejük szerint járjanak el. A B. Sz. készsággal áll rendelkezésre, tessék felkeresni és ha valaki valamit nem tud, akkor bátran kérdezni.

Vezessünk könyveket

Az elmult esztendőben szerzett tapasztalataink indítanak bennünket arra, hogy összes érdekeltektől tagtársainkat a legkomolyabban figyelmeztessük arra, hogy vessék alá magukat annak a könyveltségnek, ami a könyvek vezetésével jár. A törvény nem követeli meg, hogy kettős könyvvitelt vezessünk, a törvény csak azt mondja, hogy a feljegyzéseknek rendezetteknek és megbízhatóknak kell lenniük. Tehát minden tekintetben elegendő az egyszerű könyvvitel is. Az egyszerű könyvvezetés adatait, amennyiben azok hitelessége és rendszeressége ellen jogos kifogás nem emelhető, az adóhatóság elfogadni tartozik. Milyen legyen hát az egyszerű könyvvitel, mely a legkisebb adminisztrációs gondot okozza s amelleit mégis igényt tarthat arra, hogy különösen az adóhatóságok által figyelembe véssék? Minden tétel, mely a könyvekben van, megfelelő eredeti bizonylattal legyen igazolva. Tehát számla, megrendelő levél, szállítóigény, elismervény munkabér-lista, ház-bérvételek stb. Ne szerepeljen üzleti feljegyzéseink között egy sem, melyet külön nem tudnánk igazolni. Az összes bizonylatokat őrizzük meg és időrendbe sorolva tartsuk együtt. Ezeknek a legegyszerűbb szabályoknak minden önálló kisember eleget

tehet és ha valóban gondosan, időrendben, törések, vakarások nélkül vezette e feljegyzéseit s ha azok áttekinthetést nyújtanak annak, aki belenéz, különösebb könyvviteli tudomány alkalmazása nélkül is joggal elvárhatja, hogy e feljegyzéseket bármely hatóság az üzlet vagy a műhely tükrének tekintse s ehhez képest azon eredmény alapján vessék ki az adót, melyet e tükör mutat.

Akinek az üzlete olyan terjedelmű és természetű, hogy célszerűnek mutatkozik a kettős könyvviteli rendszert életbeléptetni, de viszont saját maga ezzel nem tud foglalkozni, annak ezuton is újabb figyelmebe ajánljuk a legutóbbi lapszámunkban ismertetett Könyvelési kft. rendszerét, mely mindenkinek valósággal fillérékért elvégzi a rendszeres, szabályos könyvvezetést.

Freher csokoládé árusítsunk

A Duna és a magyar konyha az Idegenforgalmi Főcsoport előadásain

Szerdán este tartotta meg a B. Sz. Idegenforgalmi Főcsoportja előadójátékát, amikor népes és igen előkelő közönség előtt Dormándy Győző tábornok, a Dunagőzhajózási Társaság vezérigazgatója és utána Gundel Károly voltak az előadók. Az elnöki tisztet Barna Szőgyény Bertalan min. osztályfőnök, alelnök töltötte be.

Dormándy Géza igen élvezetes és a szakembert jellemző lelkesedéssel összefogott előadásban mutatót reá arra a nagyszámú szerepre, mely a Dunán az idegenforgalmi szempontból jut. Külön emlékezett meg Budapest füsttelenségről azzal, hogy ezt a kérdést technikailag megoldani nem probléma, de keresztülvitele annyi gazdasági áldozatba kerül, hogy ezt nem hozhatja meg Budapest. Hatalmi szíval ebbe beleavatkozni annál is inkább nehéz, mert erre nézve csak a Dunabizottság hozhatna szabályt. Megemlékezett még a dunai turizmus és a vadászat értékes kérdéseiről, ahol nagyon sok ideger forgalmi tennivaló mutatkozik.

Gundel Károly volt az est második előadója, aki a magyar konyha idegenforgalmi s ehhez fűződőleg közgazdasági jelentőségéről szolt oly hozzáértéssel és melegséggel, amint ezt a szakmának igazán csak olyan képviselője képes megtenni, aki sokat, jól és mindig alkotmányossággal dolgozott. Meggyőződéssel szerzett róla a hallgatóság, hogy a magyar szakácsművészet adj. vendéglátóiparunk egyik főerősségét és egyben alapját idegenforgalmunk tulajdoni nagy részének, mert sem minőségben, sem szolidárisan egyetlen európai idegenforgalmi ország sem képes azt nyújtani, amit a magyar vendéglősök ez időszerint adni tudnak. Igen indokolt Gundel Károly azon kívánsága, hogy a magyar vendéglátóipar ebből a nívóból ne engedjen és egyszerű utánpótlás fejlesztésével igyekezzen nemcsak előnyhelyzetét megtartani, hanem azt célszerű fokozni is. Gundel Károly neve nemcsak idehaza, hanem külföldön is igen jól ismert és a magyar ügynek igen sok és hasznos szolgálatot jelent.

Mindkét előadónak Barna Szőgyény Bertalan mondott köszönetet. Az előadás közönségének negyreszete este a Gellért-szálló polgári éttermében gyűlt össze vacsorára, ahol megjelent az előadásban való részvételben akadályozott viléz dr. József Ferenc Ó Királyi Fensége is.

Itt említhetjük meg, hogy Idegenforgalmi Főcsoport legközelebbi előadása jan. 8-án lesz, amikor dr. Heller Farkas professzor, műegyetemi prorektor és dr. Várhidy Lajos fognak szólni, utóbbi „Idegenforgalmi javaslatai” címmel értekeznek. A január 8-ai est iránt különös figyelemmel dr. Heller Farkas professzor előadására máris nagy érdeklődés nyilvánul meg.

Hirdessen a Baross-Szövetség lapjában!

Mit mond a pénzügyminiszter rendelete az új tatarozási adókedvezményekről?

Mult héten jelent meg a pénzügyminiszternek 70.000/1935. VIII. a. sz. rendelete az épületek átalakításával kapcsolatban engedélyezhető adókedvezmények tárgyában, melyet az összes pénzügyigazgatóságoknak, a kerületi adófelügyelőségeknek és a m. kir. adóhivataloknak megküldöttek.

Építőipari körökben erre a rendeletre nagyon vártak. A szakkörök súlyt helyeztek arra, hogy a rendelet még év vége előtt jelenjék meg, mert biztosra vették, hogy a pénzügyminiszter lehetővé fogja tenni azt hogy az 1935. évre megállapított adókedvezményekben a jogszervés alapján azok a munkálatok még részesíthetők lesznek, melyek ebben az évben elkezdődtek, de nem voltak befejezhetők. Ez a várakozása az építőipari szakmának nem következett be s ezért bizonyos foku lehangoltság érezhető.

Az új rendelet egyébként csak azokra a munkákra állapítja meg az adókedvezményeket, melyeket 1936 január 1 után kezdenek és legkésőbb ezen esztendő december 31-ig be is fejeznek. Mászóval az adókedvezmény kerek egy esztendő marsrutájához van kötve. Így aztán nyitott kérdés marad továbbra is az, hogy az 1937. év folyamán ezzel a kérdéssel mi lesz. A mostani jelekből arra lehet felkészülni, hogy a minisztérium fokozatosan leépíti az adókedvezéseket.

A pénzügyminiszter új rendeletének főbb intézkedései egyébként a következők:

Adókedvezményben részesülnek az állandóan adómentes épületek, amennyiben azok adó köte es épület alakítatnak át;

a különben még használható állapotban lévő, a mai kor követelményeinek megfelelően lényegesebb költséggel átalakított adóköteles épületek;

egy-egy bérbeadás után hasznosított, a mai kor követelményeinek megfelelően átalakított adóköteles bérlemények (lakások, üzletek, irodák, szállodák, panziók stb.)

Modernizálás

Az adóköteles épületeknél, valamint az adóköteles bérleményeknél a következő átalakítási munkálatok adnak jogalapot az adókedvezmény elnyerésére:

A gáznak, villanynak, vízvezetéknek, csatornának, vagy ezek bármelyikének az épületbe, illetőleg a bérleménybe való bevezetése, avagy az elavult részeknek újítása; a falakon kívül elhelyezett villanyvezetéknek a falba süllyesztése;

a lakásokból hiányzó fürdőszobának, cselédszobának, árnyékszéknek a lakásban létesítése, ideértve az újonnan létesítendő fürdőszobákat, a rendes polgári igényeknek megfelelő fűtő- vagy fűrdőkályhával, fűrdőkádával és mosdóval felszerelését is, továbbá a meglévő irodahelyiségeknek, für-

dőszobáknak, vagy cselédszobáknak mosdóval felszerelése;

az épületnek új személy-, vagy teherfelvonóval (lifttel) való felszerelése, vagy a meglévőnek meghosszabbítása;

az épületnek, vagy az épület egy részének a technika fejlettségének megfelelő táv-, központi, vagy egyszintű (etage) fűtőberendezéssel, vagy pedig fűtő és ezzel egyidejűleg központi melegvizszolgáltató berendezéssel elszerezése, illetőleg a már meglévő ily fűtőberendezéseknek magyarszén vagy széntermékek gazdaságos elűztésére alkalmas berendezésekkel kiegészítése;

lakásoknak, üzleteknek illetőleg irodáknak felosztása, esetleg összevonása, avagy üzleteknek és irodáknak lakásokká, illetve lakásoknak üzletekké és irodákká való átalakítása;

a függő folyosók megszüntetése, illetőleg kivételesen ilyeneknek létesítése, ha az utóbbi nélkül nagyobb lakások vagy irodák felaprózása nem lehetséges;

a talajnedvesség ellen, továbbá tal és földem hőszigetelési munkálatok létesítése;

az épület alapzatának, vagy falainak megerősítése;

az uccai, az udvari homlokzat, a lépcsőház újítása, vagy teljes rendbehozása, továbbá az átalakított épületnek, illetőleg az átalakított épület telkére nyíló tűzfalnak teljes rendbehozása, illetőleg bevakolása. A homlokzat újításához, illetve rendbehozásához számítandó a bádogsatornák kicserélése, az ajtók és ablakok homlokzatra nyíló felületeknek, továbbá a világító udvaroknak és a légaknáknak a teljes rendbehozatala is. A homlokzatnak átfestése vagy átfürcsölése egymagában azonban még nem tekinthető újításnak vagy rendbehozásnak;

az elavult födémeknek, illetőleg födémrészeknek ujjakkal kicserélése;

a fedélszéknek és fedélhajzatnak, vagy ezek egyikének ujjal való kicserélése;

az elavult padlóknak, az ajtóknak, az ablakoknak ujjakkal kicserélése;

végül a hatóságilag elrendelt, valamint utbiztonságot szolgáló építkezéseknek fogantatása.

A fentiekben felsorolt adókedvezményekre jogalapot szolgáltató átalakításokkal egyidejűleg végzett festés, tapétázás, mázolás és csempézés, padlóburkolat, földem és homlokzatjavítás, fedélszék és fedélhajzat tatarozás, gáz, villany, vízvezeték és bádogs munkálatok, ajtók és ablakok kijávi-

tása, továbbá a lakás belső beosztásában egyidejűleg eszközölt változtatások költségeit a jogalapot szolgáltató átalakítási költségekhez „tatarozási költségek” címen hozzá lehet számítani.

A helybeli iparosok alkalmazása

A rendelkezésben biztosított adókedvezményeket csak az esetben igényelhetők, ha az iparosmunkálatokat helybeli iparos végezte. Másutt lakó iparos a munkálatok fogantatásával csak az esetben bízható meg, ha helyben alkalmas iparos nincs, vagy ha a helybeli iparos által igényelt árak indokolatlanul magasak.

A háztulajdonos csakis a sajátjából fedezett költségek után igényelhet adókedvezményt. A háztulajdonos vagy valamely hozzátartozója által használt lakrészek átalakítása esetében igényelt adókedvezmény nem haladhatja meg az illető munkára egyébként biztosított adókedvezmény mérvét. A kedvezmény csak átalakítási és tatarozási munkálatokkal kapcsolatban igényelhető, amely munkálatokhoz teljesen új, vagy az átalakításból kikérülő anyagokat használnak fel. A felsorolt jogcímenek adókedvezmény csak abban az esetben igényelhető, ha az átalakított épületen ugyanazon a helyen, ugyanazon munkáért az utolsó 10 évben semmiféle adókedvezmény nem igényeltetett.

A munkálatok értékének összege, amely után adókedvezmény jár

A felsorolt átalakítási munkálatok alapján adókedvezmény csak az esetben igényelhető, ha a szabályszerűen igazolt és jogalapot szolgáltató átalakítási költségek, valamint az ezzel kapcsolatban felszámítható tatarozási költségek teljes összege együttesen eléri:

az állandó adómentes épületek átalakítása esetében az épület belső — a padlásstízbén és a pincében lévő mellékhelyiségeknek figyelmen kívül hagyása mellett kiszámított köbtartalmához viszonyítva köbméterenként 2,50 pengő;

a családi házaknál a munkálatok befejezésének évére megállapított házadóalap 30% -át;

bérléseknél a munkálatok befejezésének évére megállapított házadóalap 15% -át;

az egyes bérbeadás után hasznosított bérleményeknél, valamint társasházak öröklakásainak átalakítása esetében az átalakított bérlemény belső köbtartalmához viszonyítva köbméterenként 2,50 pengő.

Családi házaknál a jelen adókedvezmény szempontjából — tekintet nélkül arra, hogy azt birtokosa maga használja-e vagy bérbeadja — azt a házat kell tekinteni, amelyben a házmesternek és egyéb alkalmazottaknak lakásain kívül legfeljebb három lakás van, vagy ha a ház több lakásból is áll, azokat a birtokos vagy hozzátartozói használják.

A tatarozási és átalakítási munkálatokkal kapcsolatban levonásba hozható összegek

A tényleg felmerült és szabályszerűen igazolt átalakítási, tatarozási költségek után az átalakított épület után kivetett házadóból,

Aranyéremmel kitüntetelt

BOGNÁR cipő fogalom

Üzletei:
Budapest, VII., Rákóczi-ut 34.
VII., Rákóczi-ut 90.
Telefon: 42-7-10.

KETTER-étterem
 XI., Horthy Miklós-ut 48.
 Telefon: 68—5—22.
 Uri társaságok találkozó helye
 Pénteken szegedi halászlé
 Dreher sörök.
 Balatoni fajborok.
 Mérsékelt árak.

a rendkívüli pótlékokból és a köz-
 ségi pótdókból az átalakítási és a
 tatarozási költségeknek megfele-
 lően az alábbi összegek hozhatók
 levonásba:

Az adókedvezményre jogalapot
 szolgáltató átalakítási költségek-
 nek 50%-a;

az átalakításokkal egyidejűleg
 végzett tatarozások költségeinek
 50%-a de legfeljebb a fenti pont-
 ban említett átalakítási költségek-
 nek fele összege után;

a műemlékek jellegével bíró
 épületek átalakítása esetén 60% os
 kedvezmény jár;

az állandó adómentes épület-
 nek adóköteles épületté történt
 átalakítása esetén a jogalapot szol-
 gáltató összes költségek után
 50%-os adókedvezmény jár.

Hírek

Kovács házy Vilmos az idegenforgalmi Naptárt elkészítette. A főváros nehéz költségvetési gondjai közepette Kovács házy Vilmosnak sikerült a polgármestert meggyőzni arról, hogyha már a városnak minden vonalon spórolnia kell, egy vonatkozásban feltétlenül tartsa meg a régi nivót és az idegenforgalom hathatós propagálása. Ennek szolgálatában áll a főváros idegenforgalmi naplója, mely a mult esztendőben is mindenütt osztatlan sikert aratott. A polgármester nemes megértése folytán ez az idegenforgalmi napló nemcsak csorbítatlan nivón, hanem még az előzőnél is szebb kiadásban megjelent és sok-sok ezer példány vár szétküldésre. Spórolás azért mégis lesz, mégpedig annyiból, hogy Kovács házy Vilmos tanácsnok nem ad ebből a naptárból befelddre egy példányt sem, hanem ellenőrizteti azt, hogy az utolsó zálig mind külföldi címekre jusson.

Segéd munkakiállítás a lakatosoknál A Lakatosok Ipartestülete folyó hó 15-én, d. e. 10 óra körül ünnepélyes keretek között bemutatta a segédvizsgák legjobb próbamunkáit. Ugyanez alkalommal kiosztotta a jutalmakat a legjavulók részére. Ünnepélyesnek mondható ez a jutalomkiosztás, melyen különböző hivatalos testületek képviselői is résztvettek. A B. Sz.-et dr. Orel Géza főigazgató és Szécsi-Hacker József képviselte. Dr. Orel Géza kifejtett beszédben rámutatott ezen vizsga nagy gyakorlati fontosságára és a vizsgázók figyelmét felhívta arra, hogy egész életükben örömet és szórakozást fognak találni és arra törekedjenek, hogy mindig a legjobb munkát adják, mert csak így jutnak el a remekeléshez. A kedves ünnepély Vass Kálmán és Lohász János urak munkásságát dicséri.

Fűszerkereskedő segédet a Szövetségtől kérjünk. A Szövetség titkári hivatala rendszeresen vezeti az elhelyezést kereső fűszerkereskedők lajstromát. Felhívjuk az érdeklt szakma munkaadóit, hogy segédet minden időben a Szövetségtől igényeljenek.

Kalapösszezerelés. A szerdai előadóestén a ruhatárnál Simay Lajos kalapját elcserélték. A kalap birtokosa juttassa azt vissza a szövetségi ruhatárhoz.

Botos Miklós szakosztályi elnök a cipészipar problémáiról

A B. Sz. cipészipari szakosztályának szorgalmas vezetője, aki esztendőnkön át szinte hangtalanul folytatta a maga szakirányú tevékenységét és reggeltől estig munkálkalmakot keres társai részére, a cipészipar problémáiról a következőket mondotta:

Ma minden egyes szakmában azt mondják, hogy a helyzet olyan nehéz, amilyen eddig még nem volt. Szinte versenyzünk abban a tekintetben, hogy a szegénység és a nyomor pálmáját ki vigye el elsőnek. Nincs szakiparos gyűlés, ahol el ne hangzana az, hogy az épen gyűlésező szakma a legszegényebb.

Ebbe a vitába nem kívánok beleszólni, de tény, hogy sajnos a cipésziparosságnak jut az, hogy a legszegényebb. Ez már vitáthatalmatlan a mi „nagy” előnyünk és reméltem, hogy más szakmabeli iparostársaim ezért nem fognak irígyseggel reánk tekinteni. De ha már állítom, hogy mi vagyunk a legszegényebbek, akkor indokolással is tartozom.

Ebben a szakmában se ipartestületi, se szabadszervezeti élet hosszú esztendőök óta nincsen. Ebben a sulyos helyzetben minden egyes szakma igyekszik szervezeti erejének összefogásával megvédeni magát, nálunk, cipészeknél személyi és szervezeti válságok szinte követik egymást. Még künn se vagyunk az egyikből, máis benne vagyunk a másikban. Csak példának okáért akarok utalni arra, hogy míg más ipartestületeken az ipartestületi szék bámulatosan nagy munkát fejt ki és tisztítja, gyomlálja a piacot, addig nálunk, cipészeknél ugyszólván nem is hallunk ipartestületi székének működéséről. Nézzünk át a szomszédba, a szabómesterekhez, akikkel mégis a dolog természeténél fogva legközelebbi rokonságban vagyunk. Ott a derék Réty Imre ugy fektűd rá a konfekció zabolátlan hirdetéseire, mint valami gőzhen ger. Egymás után citálta a féktelenül hirdető ruha-konfekciósokat az ipartestületi szék elé. Volt olyan, aki nem jelent meg, az ellen azonnal makacsággá ítéletet hozott. Akiben pedig volt annyi tisztesség, hogy egy iparos bírói fórum meghívásának eleget tett, azt ott a helyszínen felokosította s ha nem használt, ismétlődés esetén elítélte. Nagy munka volt ez és sokáig fog tartani amíg az egész vonalon eredményei mutatkoznak fognak, de mégis csak történt valami, nem beszélve arról, hogy a kontároknak az ipartestületi szék által való üdözése egész nagy programot képez.

Hát a cipészsakmában nem volt erre szükség? Minket nem bánt a lábbeli konfekció hatalmas térfoglalása? Nálunk nem az a helyzet, hogy a szakiparos hova-tovább már csak tisztára bérmunkássá silyled le? De menyire és mégsem tudunk rajta segíteni, mert nálunk nincs béke, nincs rend, folytonos személyi és szervezeti válságban hanyódnunk, pedig hát van a mi iparunknak a multja épen olyan fényes, mint sok más szakmáé, sőt elmondhatjuk, hogy bizonyos tekintetben mi előbb voltunk nemzetközileg

ismertek, mint sokan mások. — No de nem erről van szó.

A még fájdalmasabb dolog az, hogy — amennyire látom — nem is igen fognak tudni olyan keretet létrehozni, hogy a szenvedély és pártusa nélküli munkálkodás bekövetkezhessek. A cipészipar alá van aknáva, olyan politikai szervezetekkel, melyek a polgári gondolathoz nem esnek közel, sőt ellenkezőleg nagyon is távol vannak tőle. Ez érthetően nem tesz a cipésziparosok nagy részének. Aki szakmailag kitűnik, aki szépet és nagyot alkot, szóval akire szükség volna, hogy az iparos közösségi érdekek védelmében előljárjon, az fázik tőle, mert az ipartestület épen a jelzett politikai aláknázottság miatt nem az a keret, ahol ezt a munkát el kellene végezni. Így aztán áll az, hogy a cipészek egy meghasonlott társadalmat alkotnak, mely nagyjából két nagy táborra szakad, de ugy, hogy összehozni csak akkor lehet majd őket, ha a tüzet a vízzel párosítani tudják. Természetes, hogy ezen szakadáson kívül van aztán egy egész sereg kisebb érdekrétegződés is.

Mármost ilyen körülmények között érthető, hogy számtalan irányba szétszóródnak. Ez másutt is megvan, de míg egyéb szakmánál az a helyzet, hogy a frakciók csak azért vannak, hogy az egyes csoportok a maguk álláspontját minél nyugodtabban és minél alaposabban kimunkálhassák s ennek megtörténtével összeülnek és egy platformra igyekeznek mindent hozni, amiből természetesen az összességnek van haszna, addig nálunk a farkas és a bárány ellentéte van a cipészervezeteknél. Hát most mondja meg nekem valaki, nem igaz-e, hogy a cipészek a legszegényebbek? Hiszen mi önmagunkat is elvesztettük!

A Baross Szövetség budapesti és vidéki szervezeteinek kebelében látok egy újabb irányt felkelti, ez pedig az, hogy a mester, annak jogait kell előtérbe hozni. Igen, erre törekszünk. Kiálthatni egy olyan szervezetet, ha számba kicsiny is, melynek egyetlen célja megvédeni azokat az érdekeket, melyek a mester tevékenységéhez fűződnek. Vagyis megvédeni mindazt, ami a szakismereteknek az átlagos iparosnál magasabb nivójához fűződik. Talán ezen az alapon sikerül egy tisztulási folyamatot megindítani, hogy ekként ismét összeragaszszuk azt, ami széjlesztett. Ezen a munkán buzgalommal és csendben fáradozunk. Ezt találok a legfontosabbnak. Ha a saját erőnk megsokszorozzuk, akkor bizonyosan célt fognak érni. Az új esztendő küszöbén, mint ennek a szakmának egyik legszegényebb tagja, csak azt kívánom hazafias cipézmester társaimnak: találjuk meg egymást!

Naponta
FRISS TOJÁST
 házhoz szállít
Grandits Ferencné
 Kőzpönlí csarnok Telefon: 85-0-68.

Kedvezményes jegyek az Ur katonáihoz. A Szövetség titkári hivatalában az „Ur katonái” című negysikerű színműhöz a Magyar színbáznak 20 fillértől kezdődő kedvezményes jegyeire szóló utalványok kaphatók. Erre a karácsonyi hét alkalmából felhívjuk a tagok figyelmét.

Az „Egyenlőség” és a karácsonyi plakát. Wolff Károly karácsonyi plakátja nagyon határos eszköznek mutatkozott arra, hogy a magyar társadalomban bizonyos gondolkozást kiváltson. Az „Egyenlőség” a plakátot mulat és személy veti a keresztény napi sajtónak, hogy eljárása ezzel a plakattal éles elmentében áll, mert míg a plakát azt mondja, hogy a keresztény közösség keresztény kereskedőt és keresztény iparost védelmezen, addig a keresztény napisajtó szívesen fogadja el a túladal hirdetését és maga sem zárkózik el azelől, hogy az áruházaknak ne csináljon propagandát. Igaza van az „Egyenlőség”-nek nem független a mi sajtónk, azonban gondoskodni kell róla, hogy azazb valjon. Kell lennie ebben az országban olyan sajtónak, mely a hirdetés megbiztosítást is rostálja. Nem elég csak az anyagi bonitás szempontjai szerint ítélni, éppen a keresztény sajtónak bizonyos saját világnéze szerinti erőlcői bonitást is kell figyelembe vennie.

Baross-Csorkószok összejövetele. A Baross Szövetség 197. számú cserkészcsapata folyó hó 15-én, este 6 órakor műsoros estet rendezett. Jelen volt a Szövetség részéről dr. Orel Géza, a Cserkészbizottság elnöke és Kronberger József. A műsoros est igen kedves, érdekes és szórakoztató volt. Dr. Orel Géza rövid beszédben megmagyarázta a szülőknak a cserkészlet fontosságát és köszönetet mondott a vezetőknek és a cserkészisteknek önzellen munkálkodásukért.

Hirdetmények

Ke 43594/3/1935. A budapesti kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Salzberger Imre budapesti (VI., Laudon-utca 2.) be nem jegyzett drágrátort, harisnyatartót, nyakkendő, lakavó kereskedőre nézve a csődönkivüli kényszerjegyzési eljárást megindította. Vagyonfelügyelő dr. Debródi Elemér budapesti (VI., Rózsa-ut 87.) ügyvéd. Biróságí jogi megbízott dr. vitéz Biróságí jogi megbízott (II. Margit-kr 1.) Pétery Akadémiai (II. Margit-kr 1.) ügyvéd. A hitelezőknek követeléseiket 1935. évi jan. hó 3-ig írásban be kell jelenteniük az Országos Hitelevő Egylet központjánál (V. Alkotmány-utca 8.) és felhívja a kir. törvényszék a hitelezőket, hogy a netán létrejött magánjegyzés elleni észrevételeiket az egyszéregnek a Budapesti Közlönyben való közzétételét követő 15 nap alatt ugyanitt írásban jelenték be. Az egyszéregi eljárás megindítása iránti kérelem előterjesztésének napja 1935. évi nov. hó 30. napja. Az egyszéregi eljárás megindításának joghatálya 1935. évi december hó 14. napján áll be.

Budapest, 1935. december 14-én.

Dr. Kunst Győző s. k. kir. tv. bíró.
 Ke 43950/2/1935. A budapesti kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Alexander László budapesti (II. Margit-kr 60.) be nem jegyzett úri- és nőidvát, rövid, szövött-csődönkivüli kereskedőre nézve a csődönkivüli kényszerjegyzési eljárást megindította. Vagyonfelügyelő dr. Soltész Henrik budapesti (VI., Gróf Zichy Jenő-ú. 361.) ügyvéd. Biróságí jogi megbízott dr. Fétó Ernő budapesti (VI., Andrásy-ut 23.) ügyvéd. A hitelezőknek követeléseiket 1935. évi január hó 3. napján írásban be kell jelenteniük az Országos Hitelevő Egylet központjánál (V. Alkotmány-utca 8.) és felhívja a kir. törvényszék a hitelezőket, hogy a netán létrejött magánjegyzés elleni észrevételeiket az egyszéregnek a Budapesti Közlönyben való közzétételét követő 15 nap alatt ugyanitt írásban jelenték be. Az egyszéregi eljárás megindítása iránti kérelem előterjesztésének napja 1935. évi december hó 11. napja. Az egyszéregi eljárás megindításának joghatálya 1935. évi december 14-én áll be.

Budapest, 1935. december 14-én.
 Dr. Kunst Győző s. k. kir. tv. bíró

Karácsonyi kirakat:

Teherautóbuszok, autobuszok, utcaszprógepek, tüzoltó-, locsoló-autók, Teudlofi — Dittrich-féle armaturák, szivattyúk, tüzoltósági és közegészségügyi szerek, köztisztasági eszközök.

Kiváló egyéb gyártmányok: Ipari stabilmotorok, lokomobilok, mezőgazdasági gépek, traktorok, vízihordó- és öntözőkocsik. **Külföldi hengerelt áruk, acél- és vasöntvények, öntött vascsövek és karikás kályhák. Jobbágy-féle folytonos kályháink felülmúlhatatlanok!** Tartalékalkatrészek mezőgazdasági gépekhez és autókhoz.

Magyar kir. áll. vas-, acél- és gépgyárak
Bpest, X. Kőbányai-ut 21.
Telefon: 46.0-29.

Festék-, lakk- és háztartási cikkek árukészletét
DÁN ADRIÁN
Budapest, VIII., Kisfaludy-u. 39.
Telefon: 31-2-50.
Magán vállalkozás. Baross tag.

Képkerekek
HOFFMANN FERENC-nél
BUDAPEST,
IV. Károly-krt. 28. IV. Gerlóczi-u. 5

HOLUB SÖRÖZŐ
Kossuth Lajos utca 12.
Kitűnő konyha, Dreher sörök polgári árak.

Adóügyekben
ne saját feje szerint járjon el. Keresse fel adóügyi utmutató irodánkat.

Valódi SZEGEDI TARHONYÁT és PAPRIKÁT
DANNER PÉTER FIA
cégnél
a hírneves szegedi tarhonya leg-
régibb nagybani előállításánál
rendeljen.
SZEGED.
Alapítva 1845-ben Tel. 11-41

Magyarország aranykorsós
mestere, több aranyérem
tulajdonosa
Szlezák László
harangércöntőde, harangfel-
szerelés és haranglőgyár
BUDAPEST, VI. FRANGEPÁN-U. 77
és PETNEHÁZY-U. 78 egyesített
telken.
Gyár bejárata: VI. PETNEHÁZY-
UTCA 78. alatt
Telefon 91-3-53.

ULRICH B. J.
BUDAPEST
VI., Vilmos császár-ut 31.

Fürdőberendezések, ólom, vas és réz-csővek, szivattyúk, horgany, vas és réz lemezek.

CSÖVEK FÜRDŐKÁDAK MOSDÓK
Vízvezetési szerelvények, horganylemez, horganyzott vaslemez. Mannesmann-cső és Vaskereskedelmi r.-t.
Budapest, VI., Király ucca 82.

A MAGYAR
IPAR DIADALA

KAPHATÓ HARISNYA
MINDEN JÓ ÜZLETBEN

Bab, borsó, lencse, mák
Radó Pál VIII., Röck Szilárd ucca 21. Telefon: 34-0-59
legolcsóbb árban

KLEIN ALADÁR bel és külföldi
ásványvizek nagykereskedése
VI., SZONDY UCCA 94. Telefon 13-9-52.

VALÉRIA KÁVÉHÁZ BUDAPEST, VIII. JÓZSEF-KRT 87
Szövetségi tagok találkozó helye. estenként ifj. Sárny Elemér és cigányzenekara muzsikál. Uri közönség — hangulatos esték

MELLINGER-féle „CASINO“: pörkölt kávé a legjobb.
Telefon: 86-3-90. Alapítva: 1906.

Gergely Péter

szövet, vászon és népművészeti
kézimunkák és szőttesek raktára.

„MANSZ“ szőtteseinek országos lerakata, iskolák, intézetek
szállítója
BUDAPEST, IV., ESKÜ-UT 3.

Ezer áldást jelent
az egészségre az Imperial fűgékavé é-
lvezele, mert szavatolt tiszta fűgéből
lesz előállítva. Tápereje felülmúlhatatlan

Dikk Fidél és Társa, Budapest,
IX., Soroksári-út 102. Telefon: 37-5-47.
Minden fűszerkereskedésben kapható,

Steinbach János

közp. fűtés-, gáz-, vízvezeték, csatornázás
épületbádogos és lakatos munkák vállalata
Telefon 90.3-31. Bp. VI., Gömb-utca 44a
(Csata-utca sarok.)

Felelős szerkesztő: **Tábori Gábor**
Kiadótulajdonos: **Baross-Szövetség Ke-
reskedő, Iparos és Rokonszakképzési
Országos Egyesülete.**
Felelős kiadó: **dr. Domokos László**

Herceg Esterházy husárugyár
Ajánlja: **Kapuvár, Sopron vm.**
Kitűnő minőségű **sonkát, finom
feldolgozott, húskonzerveit és
YESTOR ételkészítőit.**

Legszebb karácsonyi, továbbá tea, kávé, paprika
Cellophan-zacsok
piros **Cellophan-ivek**
HAJDU és BOKOR
Budapest,
VII., Alsó erdősor 8. sz.
Telefon: 38-0-88.

GARAY GÉZA
kertészete
ABONY.
Szállít: **gyümölcsfákat, diszfákat, a legszebb fajta rózsfákat, diszbokrokat, a legkülönbözőbb dísznövényeket jutányos áron.**
Kérjen árjegyzéket!

MÖSSMER
vászon, fehérnemű, kelegye
N., Váci-u. 1-3. (Tűr István-u. sarok.)
Baross-tagoknak 5% engedmény

Karácsonyi cukorkák
legolcsóbban
Fekete Zoltánnál
IX., Erkel ucca 4.

Forgalmát emeli
ha elsőrendű **uradalmi tej** és tejtermékeinket árul-
sítja.
Rédei Gróf Esterházy Pál
Bakonyi Tejgazdasága
XI., Vincellér-utca 45.
Telefon: 59-3-82—59-8-51.

„SIDOL“ fémlemez
**Gözl Lipót Sidol vegyterme-
kek gyára r. t.**
Budapest, VII., Cseref-utca 14. sz.
Telefon 96-6-86 és 96-6-27.